

Returadresse: Holy Riders MC
Power, Kleivtunet 1
4640 SØGNE
B posten
DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE
HOLY RIDERS MC
NORGE P.P. PORTO BETALT

Isle of Man - høsten 2015

Isle of Man er legendarisk i MC-verdenen. Her går (kanskje) verdens råeste roadracingsløp av stabelen - på offentlig vei! Og hva har dette med Holy Riders å gjøre?

Jo, vi er noen i Holy Riders MC som planlegger en tur til Manx GP / Classic TT i 2015! Turen vil foregå i månedsskifte august/september, og vi satser på å få med oss to løpsdager. Manx GP blir av mange foretrukket foran hovedløpet «Isle of Man TT» som arrangeres i mai/juni.

Manx GP har mange besøkende, men ikke så ekstremt som løpet på sommeren.

I tillegg er det en classic del hvor det kjøres med eldre sykler - og det kjøres hardt!

Isle of Man er en øy midt mellom England og Irland, og det vil si at båt er et greit fremkomstmiddel.

Vi er privilegert som har fått et samarbeid med skoleskipet Gann, der planen er en 10-11 dagers tur med avreise fra Stavanger rundt 27. august 2015. På veien bort og hjem har vi muligheten til å få en dag i land på for eksempel Orknøyene og Hebridene. Og med motorsyklene klare på innelukket bildekk, ligger det da an til MC-tur på steder vi ikke besøker hver dag.

Gann vil stå som offisiell turarrangør med ansvar for overnatting/bespising, og så vil vi i klubben ta ansvar for opplegg på kvelder, og eventuelt aktiviteter på land. Dette er også en unik mulighet til å be med seg MC-venner som ikke er med i klubben, til en flott tur i et flott miljø!

Pris for turen er ikke fastsatt enda - men det antas at den vil komme på rundt 15.000 kroner inkludert full forpleining samt frakt av motorsykkel.

Mer konkret informasjon om turen, og muligheter for påmelding kommer etterhvert. Inntil da er det bare å sette av tid i kalenderen, og begynne å lese seg opp på Isle of Man og MC-løpene der.

Infosiden til Manx GP: <http://www.manxgrandprix.org>

I tillegg finnes det mye heftig på Youtube.

Med hilsen arrangementkomitéen,
Jone Kalheim, Bernt Frustøl og Sigbjørn Harboe

www.holyriders.no

Høstnummer m/sommerreportasjer!

POWER

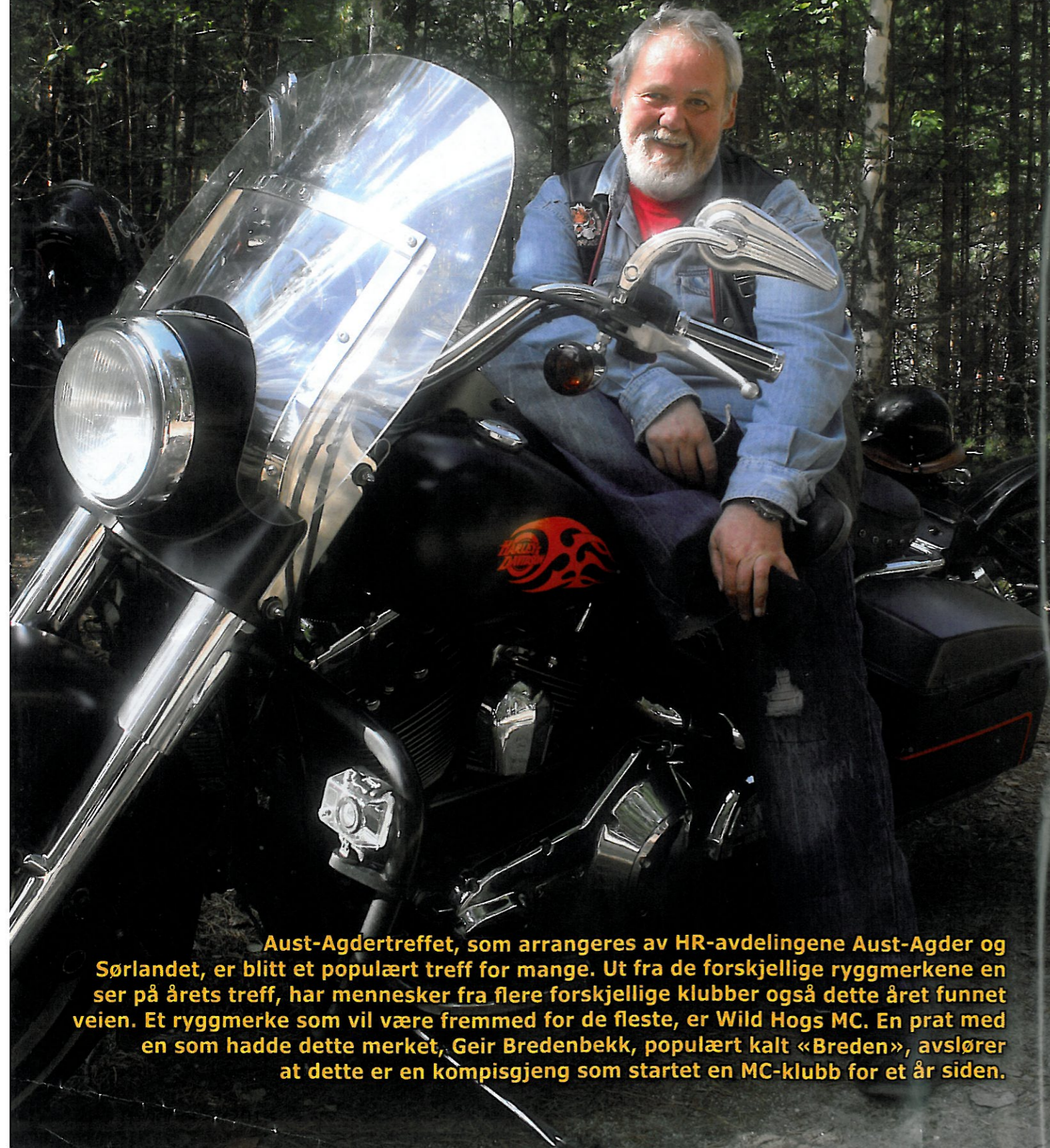
Organ for Holy Riders MC - Nr. 2, 2013 - Årgang 31

Oppdraget er ikke fullført

- På veien for Jesus -

«Dette har fått oss til å føle oss betydningsfulle»

Aust-Agdertreffet, som arrangeres av HR-avdelingene Aust-Agder og Sørlandet, er blitt et populært treff for mange. Ut fra de forskjellige ryggmerkene en ser på årets treff, har mennesker fra flere forskjellige klubber også dette året funnet veien. Et ryggmerke som vil være fremmed for de fleste, er Wild Hogs MC. En prat med en som hadde dette merket, Geir Bredenbekk, populært kalt «Breden», avslører at dette er en kompisgjeng som startet en MC-klubb for et år siden.

P **Tekst:** Magnus Skartveit
Foto: Anne Skaiå

Geir forteller at han var på Aust-Agdertreffet for første gang i august i fjor. Medlemmer fra Holy Riders Sydvest klarte å overtale han og kona Marie til å bli med. Dette ble en så god opplevelse, at de allerede da bestemte seg for å reise også dette året.

Samholdet og varmen – helt unikt

Det som Geir spesielt opplever som meget spennende på treffet dette året, er å få sitte og lytte til sterke historier fra mennesker som forteller om hvordan de har blitt frelst. Geir, som selv ikke bekjenner seg som en kristen, opplever miljøet her som helt spesielt.

- Samholdet og varmen fra MC-folket er helt unikt, ja det er rett og slett fantastiske folk her, sier Geir og gjentar det flere ganger under samtalen. Han fremhever også Linda Dahl fra Holy Riders Sørlandet som har sunget seg til en plass i hjertet hans.

- Hun hørte jeg synge for første gang under et arrangement hos Sydvest i fjor, og det glemmer jeg aldri. Hun synger bare helt fantastisk! Men også de sosiale aktivitetene på årets Aust-Agdertreff er med på å spise det hele. Jeg for min del satte ekstra stor pris på vannpoloene på badestranden sammen med Kjetil Fuhr og flere andre «sprø folk» fra Holy Riders. Aktivitetene er også med på å knytte bånd mellom oss treffdeltakerne.

På spørsmål om han blir å finne her neste år, ser han nærmest dumt på meg:

- Hva er alternativet? Selvfølgelig kommer vi neste år, og forhåpentligvis får vi med oss flere!»

En ny opplevelse

Geir holder frem årets Pilegrimstreff i Kvinesdal som også ble et høydepunkt for han og Marie, selv om de ikke kom i kontakt med like mange der som på Aust-Agdertreffet. Også her ble han betatt av det spesielle samholdet som var blant deltakerne.

- Du vet, jeg er ikke vant med denne form for varme i de kretsene jeg har vanket i tidligere. Ikke at jeg vil si noe negativt om det, men dette har blitt en ny opplevelse.»

Opplever du at de nye vennene kan bli for direkte i forhold til det å presentere Jesus?

- Nei, ikke i det hele tatt. De har jo opplevd noe som er veldig viktig for dem, og som de vil at vi andre også skal få del i. Det er bare godt å bli vist denne omsorgen!

Til dette treffet kom du kjørende på en Harley-Davidson. Har du parkert scooteren? Ansiktet går opp i et stort smil.

- Jeg har kjørt både bil og motorsyk-

Maria og Geir Bredenbekk på årets Pilegrimstreff i Kvinesdal.

kel før, men

da uten sertifikat. Nå

øvelseskjører jeg og er i full gang med å ta sertifikatet på motorsykel! H-D'en kjøpte jeg i fjor og gleder meg enormt til å bli fri til å kjøre hvor og når jeg selv vil ☺ Jeg hadde ikke trodd jeg noen gang skulle komme dit jeg er i dag. Gleder meg allerede til neste sesong.

Hvordan kom du egentlig i kontakt med Holy Riders, Geir?

- I 2011 var en kamerat, Kjell (Håret) Kristiansen og Solfrid (Tulla) Ree, etter meg og Marie for å få oss med til Holy Riders Sydvest sitt klubblokale på Orstad. Jeg tok det nesten som en spøk. Det er jo mange kristne der, hva har jeg der å gjøre? sa jeg. Kjell mente likevel at jeg kunne ha godt av et besøk der og treffe gode folk. Kjell ga seg ikke, så etter en tid ble jeg med på en klubbssamling til Sydvest. Dette ble en spesiell kveld. Selv om alle menneskene her var fremmede for meg, opplevde jeg en inkludering som jeg før ikke hadde opplevd. Jeg visste allerede da at dette ikke skulle bli siste gangen jeg ble med. Menneskene her hadde en spesiell evne til å omslutte nye som kom, og jeg følte meg raskt som en i gjengen. Aldri før hadde jeg blitt kjent med så mange forskjellige mennesker. Det at jeg og Marie etter hvert kom på hver vår 50 cmm scooter i stedet for en stor motorsykel, hadde ingen betydning. Folk stimlet rundt oss da vi kom på samme måte som de som kom på mer iøynefallende sykler. Dette fikk oss til å føle oss betydningsfulle, noe som jeg ikke alltid har følt tidligere.

Forhistorien til Geir er nemlig ikke bare lystig lesning. Mobbing er ikke et ukjent fenomen og selvtiliten har ikke alltid vært på topp. Nære venner har det heller ikke vært så mange av, noe som førte til at han og Marie ble sittende mye hjemme alene. Han forteller videre at ting har endret seg nå. Etter hvert har det blitt flere nye venner i løpet av de to siste årene enn han noen gang har hatt. De har heller ikke opplevd så mye noen gang som de nå gjør. Ofte er han og Marie ute på besøk hos nye venner og deltar

på ulike arrangementer.

- Jeg er meget sosial og nå har det åpnet seg en ny verden for meg, sier Geir med et smil.

Geir legger imidlertid og vekt på at Kjell, som fikk han med til Holy Riders første gang, er en viktig person for ham.

- Kjell har vært og vil fortsatt være en god venn for meg.

Jeg kunne ha dødd der og da

Geir fremholder noe annet også som han er blitt engasjert i og som er blitt meget verdifullt. Det er et husfelleskap som noen i Holy Riders har tatt initiativ til med samling hver 14. dag i private hjem. Da Geir som tenåring opplevde at noen ungdommer ville legge hendene på han og be for han, fikk han panikk. Han opplevde det nærmest som et overgrep og holdt seg borte fra lignende sammenkomster.

- Nå opplever jeg det annerledes, forteller Geir. - Her får jeg dele med andre hva jeg er opptatt av samtidig som jeg kan sitte og lytte til livserfaringer andre har.

Er det ellers noe som gjør at du søker til dette miljøet som i stor grad består av mennesker som tror på Gud?

- For et år siden fikk jeg hjerneslag og havnet på sykehuset. Da gjorde jeg meg opp noen tanker om livet og verdier som jeg ikke før hadde vært så opptatt av. Jeg ble klar over at jeg kunne ha dødd der og da og jeg vet at i den situasjonen var det mange som ba til Gud for meg. Selv om jeg ikke har noen erfaring med bønn, var det faktisk godt å vite at jeg ble omsluttet på den måten. Kanskje det var disse bønnene som reddet meg!? Jeg er ikke der at jeg kaller meg kristen, men noe er det som gjør at jeg fortsatt henger med disse kristne. Det som nå er viktig for meg er at jeg får tak på sannheten – uansett!

- Kanskje det var disse bønnene som reddet meg!?

Takk Jesus for livet!

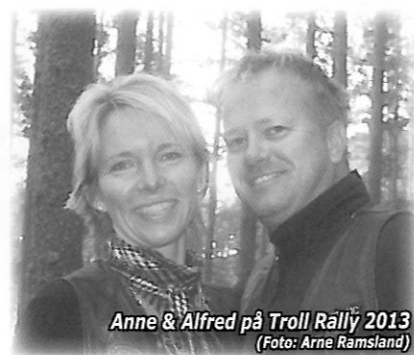
Annes redaksjonshjørne
power@holyridders.no

Vi hadde hatt ei flott helg på Troll Rally i august. Søndagen dro vi 10 sykler i følge hjemover, Alfred først og jeg sist. På første stopp ble det oppdaget at jeg hadde mistet bagasjen, den hadde veltet av i fart et sted på den ekstremt humpete og svingete veien. De andre dro videre til Åmli, mens vi vendte tilbake for å lete, men ingen bagasje var å finne. - Det er jo bare noen ting... du har meg og jeg har deg, og det er det viktigste, sa jeg og vi kjørte videre. Så kom vi til et fareskilt som varslet veiarbeid og grus. Vi kjørte inn i en 60-sone hvor det var grus flere steder. På vei ut av 60-sonen tenkte jeg at nå er det vel over med grusen, og jeg ga på opp den slage bakken. Men nei! I første venstresving på toppen av bakken lå det mer grus... Alfred bråbremsset og klarte å finne et hjulspor uten grus. Jeg bremsset også og kom wobblende etter med bakhjulet ut på siden. - Nå må jeg få rettet opp den sykkelkelen, tenkte jeg, men det gikk ikke og jeg skjønte at jeg måtte bare slippe den. Jeg veltet nedover en myk skråning.

Alfred hadde sett alt i speilen, snudde og kjørte tilbake. Hvor var Anne? Plutselig ser han hjelmen komme til syne der jeg kryper oppover mot veikanten. Han ser på meg gjennom visiret og sier: - Går det bra, Anne? - Ja, sa jeg. Jeg var uskadd og hel. Alfred ringer Harald og de samlet seg i bønn. Mens vi står der

ringer mor som var barnevakt og forteller at noen hadde ringt hjem til oss for å si at de hadde funnet bagasjen... Arne kommer til ulykkesstedet for å hjelpe oss slik at vi kommer oss hjem, for Suzuki'en (som senere ble kondemnert) måtte vi la stå igjen. - Jeg tror det hadde vært best dersom du hadde kjørt sykkel til Alfred nå, sier Arne. Ja, det ble en spesiell tur for meg videre, med Alfred bak på BMW'en. Det kunne ha gått så utrolig mye verre. Der velten skjedde var det verken trær eller fender. William på 4 år uttrykte det så fint: - Mamma, tok engelen imot deg?! Ja, jeg tror på Guds beskyttende hånd og at det var en engel som tok imot meg. Min dag var ennå ikke kommet - jeg har fått livet i gave på nytt! Og det vil jeg leve til ære for Gud vår Far. Takk Jesus for livet!

Ved utarbeidelsen av dette bladet har tankene mine ofte vært hos dem som ikke har det så bra, MC-venner som går gjennom tøffe tider og gode venner som opplever å miste en av sine kjæreste. Vi lever i en urettferdig og på sett og vis gal verden. Vi forstår bare stykkevis og delt og har så mange ubesvarte spørsmål. En nær venn av meg sa nylig; Livet mitt er som et vevd bilde... Noen steder er det en sort tråd og noen steder en rød tråd. Nå ser jeg bare baksiden av bildet med mange løse tråder, men en dag skal jeg få se bildet slik det virkelig er. «Herren vil fullføre verket for meg. Herre, din miskunn varer evig. Hold ikke opp med det verk du gjør!» (Salme 138,8)

Anne & Alfred på Troll Rally 2013
(Foto: Arne Ramsland)

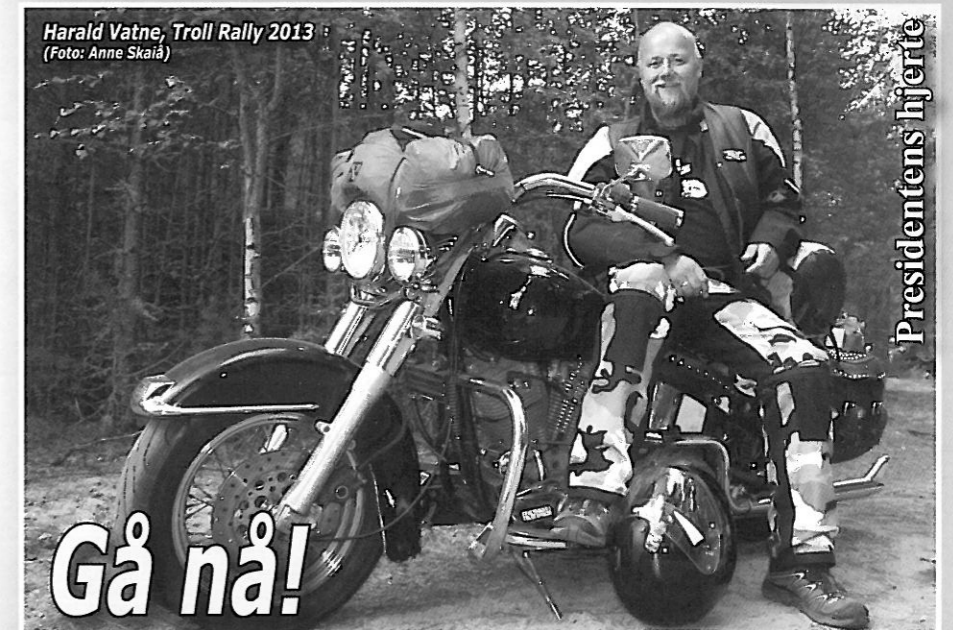
Jesus deler sin visjon med oss i Lukas 4,18-19... hentet fra Jesajas bok: «Herrens Ånd er over meg, for Herren Gud har salvet meg. Han har sendt meg for å forkynne et gledesbudskap for de arme, for å lege dem som har et knust hjerte, rope ut frihet for fanger og frigjøring for dem som er i lenker. Jeg skal rope ut et nådens år fra Herren, en dag med gjengjeld og straff fra vår Gud; jeg skal trøste alle som sørger, og gi de sorgende (i Sion) hodepynt istedenfor aske, gledesolje for sørgedrakt og lovsang istedenfor motløshet.»

Vi er på veien for Jesus! La oss sammen med Ham fullføre det kallet Gud har gitt oss. Og Jesus har lovet å være med oss alle dager inntil verdens ende. Vi vil erfare Guds ledelse og omsorg når vi velger å gå. All ære til Gud vår Far!

Anne Skaia

Innhold:

« Dette har fått oss til å føle oss betydningsfulle » v/Magnus Skartveit	s. 2
Annes redaksjonshjørne: Takk Jesus for livet! v/Anne Skaia	s. 4
Presidentens hjerte: Gå nå! v/Harald Vatne	s. 5
På verdens tak med Royal Enfield 500 v/Reidar Qvale & Bernt Frustøl	s. 6
Hvem roper du på i noden v/Magnus Skartveit	s. 9
Rypeturen - en godtepose full av snadder v/Trine-Lise Torsvik Bones	s. 10
Power Prayer v/Ann Mari Helleve	s. 12
Nytt fra sentralstyret v/Vidar Johnsen	s. 12
Minneord om Lars S. Thorsland v/Oddfrid Øydna	s. 13
Med godt mot til Pilegrimstreffet i Kvinesdal v/Endre Olav Østgård	s. 14
Pilegrimstreffet 2013 v/Jone Kalheim	s. 16
Minner fra EMC Rally i Danmark v/Wenche Jess	s. 18
Invitert på pizza til avd. Nordhordland v/Trond Ytreland	s. 21
På MC-tur med avd. Indre Agder v/Jan Fredrik Kirkedam	s. 21
Det 49. Troll Rally i Fyresdal v/Jon Inge Hanger & Linda Dahl	s. 22
Hvorfor er Ruts bok med i Bibelen? v/Dag Arne Saltnes	s. 24
Gode brødre og søstre på veien for Jesus v/Arne Ramsland	s. 25
Holy Riders i vinden på Norgestreffet 2013 Oppdraget er ikke fullført v/Anne Skaia	s. 26
Minneord om Siri O. Fuhr v/Rune Enstad	s. 27
Isle of Man - høsten 2015 v/Jone Kalheim	s. 28

Harald Vatne, Troll Rally 2013
(Foto: Anne Skaia)

Gå nå!

Presidentens hjerte

Sesongen for MC-kjøring i år nærmer seg slutten. Og for en sesong det har vært! Så langt jeg vet, har 9 personer i MC-miljøet tatt imot Jesus! Det er gode nyheter, og jeg tror at dette bare er begynnelsen.

På avdelingsbesøk i Norge og utlandet, har jeg fått høre mange historier fra medlemmer som har fått gode samtaler med MC-folk der noen har bedt om forbønn. Noe som er litt underlig er at i noen tilfeller når personer i HR har kjent seg slitne og trøtte og klar for soveposen, har mennesker kommet til dem og spurt om å få snakke om noe de har på hjertet. Da viser Gud sin storhet ved at vi kan være et redskap for Hans godhet, - midt i vår svakhet.

I den siste tiden har jeg møtt noen utfordringer som jeg synes har vært på grensen av hva jeg kan klare. Jeg vet også at mange av klubbens medlemmer har hatt utfordringer som er langt utenfor komfortsonen. Jeg tenker da spesifikt på situasjoner som har med vår tro og tjeneste i MC-miljøet å gjøre.

Jeg vil dele noen ord med dere fra 2. Mosebok 4, 10-15. Dette er en del av historien om da Gud kalte Moses til å lede israelittene ut av Egypt. Men Moses sa til Herren: «Herre, hør! Jeg har aldri vært noen ordets mann, verken før eller nå, etter at du begynte å tale til din tjener. Sen er min munn, og sen er min tunge.» Da sa Herren til ham: «Hvem gir mennesket munn? Hvem gjør stum eller døv, seende eller blind? Er det ikke jeg, Herren? Gå nå! Jeg skal være med din munn og lære deg hva du skal si.» Men han sa: «Herre, hør! Send heller en annen!» Da ble Herren brennende harm på Moses og sa: «Har du ikke din bror Aron, levitten? Jeg vet at han er flink til å tale. Han er allerede på vei for å møte deg, og han vil glede seg av hele sitt hjerte over å se deg. Snakk med ham, og legg ordene i munnen på ham. Så skal jeg være med både din munn og hans munn og lære dere hva dere skal gjøre.»

Jeg er fasinert av Moses og måten han ble bearbeidet av Gud på. Og jeg opplever at han på mange områder er lik meg, for jeg har også mange men, men. Jeg kan se for meg situasjonen der han sitter og diskuterer med Gud. Han klager sin arme nød over at han ikke har de talentene som trengs for den oppgaven Gud har kalt ham til. Men det som er så bra, er fortsettelsen. Her viser Gud sin storhet ved at han allerede hadde tenkt på at Moses ikke hadde alle talentene. Ved å gi ham en utfordring/et oppdrag, hadde Han samtidig en plan for hvordan det skulle gjennomføres.

Så min lille oppfordring til dere, mine venner i Holy Riders, er: «Gå nå!» Har Gud kalt deg til noe eller gitt deg en utfordring som du kjenner du ikke har helt kontroll på, så fortsett med å søke Gud i bønn og veiledning. Vit at der ikke våre talenter strekker til, har Han en «Aron» som vil gå med deg. Håper dette kan være en oppmuntring til dere - slik disse versene har vært for meg - til å ta nye steg inn i det Gud har for dere i Holy Riders.

Himmelen er blitt rikere

Jeg har akkurat fått vite at Siri Fuhr som var med i HR Sydvest er død. For noen måneder siden døde også Lars Thorsland (avd. Indre Agder). Igjen sitter familiene og vennene rundt, og har mange ubesvarte spørsmål. Vær med og be for dem! Jeg kan ikke klare å sette meg inn i den sorgen og det savnet som familiene nå sitter igjen med. Men jeg vet at vi kan støtte dem i tunge stunder, og løfte dem opp i bønn. Selv om vi ikke alltid ser det, så har Gud en plan for livet vårt her nede på jorden. Vi som klubb har mistet noen fantastiske mennesker, men himmelen er blitt rikere. Vår trøst er at vi treffes igjen hjemme i himmelen.

Harald

POWER
Organ for Holy Riders MC

Foto: Ingunn Frustøl

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsykkelklubb med rundt 350 medlemmer fordelt på 14 avdelinger i Norge, 3 avd/grupper i Sverige og ca 9 avd./grupper i Tyskland som er eget nasjonalområde. Vi har også medlemmer i Russland og Ukraina. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i og rundt MC-miljøet. For å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Holy Riders MC

Kleivtunet 1, 4640 Søgne
epost: info@holyridders.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511

Klubbtelefoner

President: Harald Vatne, tlf. 472 89 933
epost: president@holyridders.no
Visepresident: Øystein Trøen
tlf. 934 08 451
epost: visepresident@holyridders.no

Medlemskontor og abonnement

Medl.sekr.: Anne Skaia, tlf. 924 32 374

epost: medlem@holyridders.no

Medlems-/Powerab.konto: 9365.05.79095
Adresseendring meldes avdelingsleder. Medlemskap:
Kr 1130 pr/år (ektefelle kr 365) + evt. lokal kontingent.

Power

Ansv.red.: Magnus Skartveit, tlf.412 07 873
Redaktør: Anne Skaia, tlf. 924 32 374
epost: power@holyridders.no
Trykk: Bjorvand & Skarpodde AS

Internett

Webmaster (teknisk): Vidar Solberg
tlf. 958 68 493
epost: webmaster@holyridders.no
Offisiell webadresse for HR:

http://www.holyriders.no/

Kaffetelt

epost: kaffetelt@holyridders.no
HR MC Racing
epost: racing@holyridders.no

Gavekonto

Klubbgaver: Klubbens hovedkonto (se 1. spalte)
BikerBibel-prosjektet: 3632.51.73577
Lønnsgevingsfond, Power: 9365.05.79109
Lønnskompensasjon, HR: 9365.05.79117

Forsidebilde:

Fra Norgestreffet på Lista, juni 2013.
(Foto: Anne Skaia)

På verdens tak med Royal Enfield 500

Godt å ha med egen mekaniker på turen, da det ble noen utfordringer underveis.

Høst og vinter blir ofte en tid med mye innesitting. Det blir slik når tohjulingen er plassert i oppvarmet miljø, til vårsola på ny får innflytelse. I mellomtiden mimres det om turer og fellesskap i MC-sesongen. MC-ryttere forstår det er god medisin å la hyggelige tanker dominere når mye ellers er grått. Å gi positive tanker frihet kan handle om planer for neste MC-sesong eller å reise til steder hvor motorsykkelen aldri settes inn... selv ikke i «vinterhalvåret».

P **Tekst/foto:**
Reidar Qvale & Bernt Frustøl

Jeg har erfaring med utvidet MC-sesong. I 2009 dro jeg på MC-tur i Himalaya med kneprotese knapt 4 måneder etter operasjonen. Det gikk bra! (Se Power nr. 3/2009) Det ble en fantastisk opplevelse som jeg siden har ønsket å kopiere i en eller annen form. De siste vintrene har jeg sammen med min sønn, Rune, lekt med tanken om å kjøre på verdens tak med Royal Enfield 500. Drømmen ble virkelighet! I mai 2013 dro vi sammen med inviterte venner til Lhasa i Tibet. Planen var å kjøre over noen av de høyeste fjellpassene i verden. Vi ble et bra team med godt fellesskap og mye humor. Bernt og Reidar fra Holy Riders Sørlandet deler her inntrykk fra turen med leserne av Power.

Veiene

I Tibet bygger kineserne vei der det nesten ikke bor folk og hvor det omtrent ikke er trafikk. Det gir ettertanke hos MC-ryttere som er flasket opp med trafikkmålinger som forutsetning for vei-bygging. Slik tenker ikke kineserne. De tenker samfunnsøkonomi og bygger vei der de ønsker utvikling! Vei skaper muligheter.

Veikvaliteten er asfalt med mye hump i dump. Unntaket var en rett strekning på 13 km, fra Tigri New mot Lalung La, der det var super asfalt. Å sammenligne veikvaliteten i Tibet med Nepal er som natt og dag, - til Tibets fordel.

I Nepal var det, rett som det var, ras over asfaltert vei i et belte på 100 meter. Selv når naturen hadde reparert fjellsidene med grønne vekster, var raset over veien urørt. I stedet lot man busser, lastebiler og motorsykler kjøre over

dette. Trafikken pakket massene i godt vær, men det skal lite fantasi til å forstå utfordringen med MC-kjøring i våt leire, gjørme og med mange dype spor.

Strekningen kineserne har nedprioritert går til Base Camp 1 som ligger ved Mount Everest nordligste fot i Tibet. (Det er også en Base Camp 1 ved fjellets sørlige fot i Nepal.) Spørsmålet er om den i det hele tatt kan kalles vei. Her er klimaet så røft og tøft at det ikke gir grunnlag for bosetting, - noe de tydelige kulde- og frostmerkene i ansiktet hos folk vi traff, vitnet om.

Vi tror at kineserne også her tenker samfunnsøkonomi. De dropper utbygging fordi de i mange år har sett turister fra Japan, Australia og Vesten betale ekstra godt for gode inntrykk og for opplevelsen med å kjøre på vei de aldri

Vi ble et bra team med godt fellesskap og mye humor. Bernt Frustøl (f.v.), Reidar Qvale, Finn Bjarne Mjaaseth, Rune Qvale og Tormod Mjaaseth. Det er nevneverdig at tre av dem er over 60 år! Her ved verdens største saltvannssjø på over 4000 m.o.h.

har sett maken til, eller kunne forestille seg. Samfunnsgevinsten ligger i minimalt vedlikehold og at transport- og verkstedsektoren tar seg godt betalt, gjerne i utenlandsk valuta! Det gir en «vinn-vinn-situasjon» for samfunnet.

Etter å ha blitt ristet og ristet på motorsykkelen i 7 timer og blitt mørkbanket over alt, - også i hodet, kom Bernt til unnsetning og anbefalte fartsøkning på 10 km. Hans argument var at det ville vært mer komfortabelt om Enfield'en hoppet fra topp til topp på vaskebrettene og slik unngikk visitt ned i alle hull. Årene på motorsykel har imidlertid gitt mentale sperrer og jeg våger ikke hva jeg en gang våget. Hva ville skjedd om jeg gikk på trynet eller landet på de kunstige kjøpeknærne?

Da valget var tatt og ristingen fortsatte, kom tanken om at det som en gang fantes i hjernen, var rystet og omgjort til flytende væske. Etter hjemkomsten må noe ha stivnet... tror jeg! I alle fall trenger jeg ikke lenger gripe og fange ordene som tidligere hoppet opp og ut av hukommelsen når jeg skulle si noe.

Kropp og hode har en fantastisk restaurerende evne. De tåler utrolige påkjenninger over tid... ja, selv i godt voksen alder! Mye, mye mer enn hva en skulle tro! Du kan få del i denne partiske kunnskapen ved å dra dit. Ingen kan lese seg til det. Innsikt og erfaring er mer enn teori!

Fartsgrensen

Fartsgrensen i Tibet er 70 km/t for SUV, buss og lastebil. På spørsmål om fartsgrensen på motorsykel, ble det sagt at lokale motorsykler neppe kommer opp i 70. Farten deres blir aldri sjekket!

Riktig nok kunne idiotiske handlinger i tettbygd strøk gi påtale, men det forekom så sjeldent at ingen la vekt på det! Vi sluttet å bry oss da speedometernåla, på gode asfaltstrekninger, pendlet mellom 90 og 120.

På Royal Enfield må man venne seg til det meste. For det første er lyd ikke synonymt med akselerering og fart. Såkalt Harley-effekt! For det andre er giret på høyrefoten og bakbremsen på venstre. Det motsatte av Honda-ene hjemme!

Vi trente og øvde mye for å få refleksen

til å sitte, men responsen fungerte bare når vi rakk å tenke før bena handlet. En annen vane som var vanskelig å bli kvitt var å la frambremsa hvile når underlaget var grus og rullesteiner. Tabben kostet ett par velt som heldigvis endte godt!!

Høyden

For mange år siden tok jeg Braathen Safe fra Bodø til Oslo. Fra vinduet så jeg bakken dypt, dypt der nede. 10.000 fot sa kapteinen, omtrent 3000 meter. Ikke rart man trenger trykk-kabin og tilpasset utstyr i fly.

På turen i Tibet manglet trykk-kabinen og utstyret, selv om vi var langt høyere oppe. Vi greide oss på sett og vis. Enklest var det for ungdommen på 40+. Litt verre var det for foreldregenerasjonen (60+). Noen av oss hyperventilerte både på dagen og på natten.

Et illustrerende eksempel: Skulle vi forsere en høyde på 5 meter måtte vi gå i slow motion og ta pustepauser underveis for å hindre melkesyre og overopphetet muskulatur.

I Lhasa bodde vi i hotellet 4. etasje uten heis. Det var en «styrelse» at vi unngikk Powers avsløring for hvordan vi hang over rekkverket i 4. etasje, fulle av snørr og gispet etter luft fordi vi gikk opp trappene uten pause!

Siden vann er en forutsetning for at kroppen skal fungere i høyden, drakk vi vann, - mye vann. På siste fjellpass, Lalung La på 5050 m.o.h., la jeg en plastflaske i bagasjen etter å ha drukket 1/3. Da vi kom ned til 2800 m.o.h. (Zhangmu), var flasken klemt sammen - luften var borte - men vannet var i god behold!

Folket

I Tibet er folk alvorlige med få smil og undrende blick. Det betyr derimot ikke at utlendinger blir oversett. Mange kom bort og pratet, både uniformerte og folk i ordinære klær. Hvor utbredt engelsk er blant folk flest her, er usikkert. Men de som tok kontakt kunne noe. De startet gjerne med å si at de, i likhet med oss, var på reise. Samtalen gikk raskt over i spørsmål om våre opplevelser, inntrykk og tanker om Tibet. Vi fikk imidlertid mistanke om at de som tok kontakt, ikke alltid gjorde det av egen interesse, men rapporterte til myndighetene. I frykt for at våre svar kunne føre oss i trøbbel, svarte vi derfor omtrentlig.

I tillegg la vi merke til at privatpersoner tok bilder av motorsyklene etter at skiltnummer var nøye notert. Vi har lurt på om dette er rutine og et ledd i å ha kontroll med hvor utlendinger til enhver tid befant seg. Hva ville ha skjedd

Forts. neste side!

Slik var en del av veistrekningen - på rullesteiner og vaskebrett...

Noen av oss hyperventilerte både på dagen og på natten på grunn av høyden. I Lhasa bodde vi i hotellet 4. etasje uten heis...

Det høyeste fjellpasset vi kjørte over var Gyatso La på 5248 m.o.h. Her er vi på Base Camp 1 på 5200 m.o.h. ved Mount Everest (i bakgrunn) som ligger på 8848 m.o.h.!

dersom vi uten forvarsel hadde endret reiseruta og blitt søkk borte i flere dager? Når sant skal sies er vi i tvil om det i det hele tatt er mulig å lure seg unna myndighetene! Dersom idéen hadde blitt gjennomført ville det kanskje resultert i en større leteaksjon og lange utspøringer hos myndighetene etterpå. Vi testet ikke tanken fordi ingen ønsket en mulig exit til Norge.

Bensin

I Tibet kan du ikke stikke innom en bensinstasjon og fylle som hjemme. For å kjøpe bensin må du ha godkjenning fra myndighetene. Slik er det i et autoritært samfunn! Reisen vår var ikke lagt opp etter hvor bensinstasjonene fantes. Det ville derfor vært praktisk å ta med bensinkanner i følgebilen. Det gikk ikke! Ekstra kanner blir det heller ikke gitt tillatelse til. Forsøk på å fylle transportable kanner straffes med inntil 5 års fengsel! Det er nytteløst å fylle i smug når betjeningen og lokale iakttakere følger med under hele prosessen. Begrunnelsen for å nekte ekstra bensinkanner var at munkene kunne helle innholdet over seg og tenne på som protest mot kinesiske handlinger i landet.

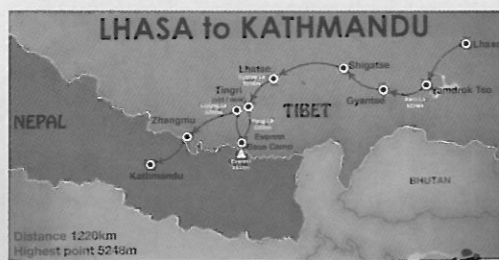
Når et samfunn er villig til å ta i bruk så sterke reguleringer mot folk flest for å hindre demonstrasjoner, må problemet

være omfattende.

Ta da turen vel

Om du sitter hjemme og sturer, kikker ut vinduet og lur på om vårsola kommer tilbake, så husk: «Det er von i hengende snøre». Mens du venter kan du ta turen til Tibet og kjøre fjellpass i store høyder. Du får oppleve folket, kulturen, uvante veier og egne ferdigheter som motorsyklist i tillegg til byråkrati og papirvelde! Kanskje blir du ekstra glad i vårt norske samfunn!

Er det bryet verdt å ta turen? Å ja! I tillegg til hva som er nevnt kommer du på besøk i egen kropp og blir vitne til hvordan kropp og hode reagerer på høyde og alle andre utfordringer i tynn luft. Ingen bøker og blader kan fremstille det «som om du var der». Riding is real life! Ja, og så handler det til sist om å ha en historie å fortelle hvis du kommer på gamlehjemmet!

På denne svingete grusveien nedover fjellsiden skjedde minst én punktering... Ingen bøker og blader kan fremstille det «som om du var der». Riding is real life!

Fakta om turen

Fly: Kathmandu (Nepal) - Lhasa (Tibet)

MC: Lhasa - Kathmandu

Denne distansen var på 1220 km hvor av 1050 km var på asfalt med digre hull i veibanen. Det var og strekninger hvor en kjørte over gamle ras der fjellsidene var tilgrodd med grønne vekster igjen mens veien var urydda.

Tekniske utfordringer:

To coiler ble byttet. To punktering.

Fjellpass på mer enn 5000 m.o.h.:

Karo La - 5039 m.o.h.

Gyatso La - 5248 m.o.h.

Pang La - 5200 m.o.h.

Lalung La - 5050 m.o.h.

I tillegg var vi på Base Camp 1 på 5200 m.o.h., - ved foten av Mount Everest. Leirområdet benyttes av klatrere som forbereder seg på å bestige dette fjellet som har en høyde på 8848 m.o.h.

Permissions:

Vi trengte mer enn 20 ulike tillatelser for å krysse forvaltningsområder i Tibet. Vi var i utallige kontrollposter hvor pass ble sjekket. På grensen til Nepal ble våre nepalske motorsykler sømfart for motornummer og tilsvarende spissfindigheter av kinesiske grensevakter.

En «hemmelighet»

Før reisen fikk vi høre at kristne symboler og ryggmerker trolig ville bli konfiskert i Tibet om vi brukte dem. (Et eksempel: Rune fikk ved et tidligere besøk beslaglagt Lonley Planet angivelig fordi den omtalte Dalai Lama.) På grensestasjonen (retur til Nepal) ble det spurt om vi hadde bøker. De andre benektet dette mens jeg visket guiden i øret at jeg hadde en BikerBibel i kofferten. Dersom han måtte åpne den for inspeksjon, fikk han koden. BikerBibelen slapp gjennom granskningen, uten at jeg kjenner begrunnelsen for at de lot det skje. Kanskje ble den usynlig? Han som kan åpne blindes øyne kan vel også lukke dem!

Hendelser fra hverdagen... v/ansvarlig redaktør, Magnus Skartveit

«Kjære Gud!» nærmest brølte Ruth inn i intercomen. Det skjedde på motorveien utenfor Göteborg. Vi kjørte inn i et forrykende regnvær sammen med Kirsten Marie og John Einar Johnsen og noen andre venner. Vi lå vis a vis en stor trailer idet sykkelen fikk vannplaning og var i ferd med å forsvinne under oss. I det øyeblikket var jeg klar over at noe fryktelig var i ferd med å skje.

Hvem roper du på i nøden

Men noe utrolig hendte! En usynlig kraft løftet sykkelen på rett kjølg igjen og vi kunne fortsette videre inntil det ble naturlig å stoppe. Det var ikke fritt for at vi var noe skjeldende i knærne der vi stod og takket Gud.

Dette har i ettertid stått for meg som et bevis på at ingenting er umulig for Gud. «Kall på meg på nødens dag, og jeg skal utfri deg.» leser vi i Bibelen (Salme 50, vers 15). Var dette en helt tilfeldig hendelse eller var det Gud som grep inn. Jeg har aldri vært i tvil. Det var Gud som viste noe av sin allmakt. Men det er ikke bare i akutt krise Gud griper inn. Et eksempel på at Gud også bryr seg om mindre kritiske situasjoner kommer her:

Ruth ropte og fikk svar

Vi var flere fra Holy Riders som kjørte Route 66 i 2008, og som opplevde å kjøre gjennom Nevadaørkenen i bortimot 50 varmegrader (i skyggen). Tidligere på dagen hadde Idun og Geir Magnussen vært utsatt for en stygg ulykke med sykkelen de kjørte, og det var utfordrende å kjøre for oss alle. Ruth kjørte en H-D Electra Glide og sendte ut et hjertesukk «Å Gud, jeg er så varm!» Ikke før hun var ferdig med setningen, opplevde hun Guds håndslag! En sval bris blåste nedover nakken og kjølte henne ned og hun kunne utbryte «takk Gud». En annen i reisefølget i Nevadaørkenen kommenterte Ruths opplevelse med at: «Jeg syntes han kunne blåst litt på meg også!» - Men ba du? kommenterte Ruth med et smil. Dette var en spesiell opplevelse som kanskje ikke ville skjedd neste gang, men like fullt: Ruth ropte og fikk svar. Og det er det fan-

tastiske privilegium vi har, vi som kjenner Gud. Husk at vi har en Far som har all makt i himmel og på jord. Vi kan rope på Ham på samme måten som vi ropte på far eller mor da vi var barn. Da opplevde de fleste av oss at hjelpen var ganske nær!

Hvor er du Gud, hører du ikke?

De fleste av oss har vært i situasjoner som vi ikke har hatt kontroll over. Det kan være i situasjoner der en kjører motorsykel eller situasjoner i livet for øvrig. Jeg for min del er ikke noe unntak. Det er i slike situasjoner det er fantastisk å kunne snakke med Jesus.

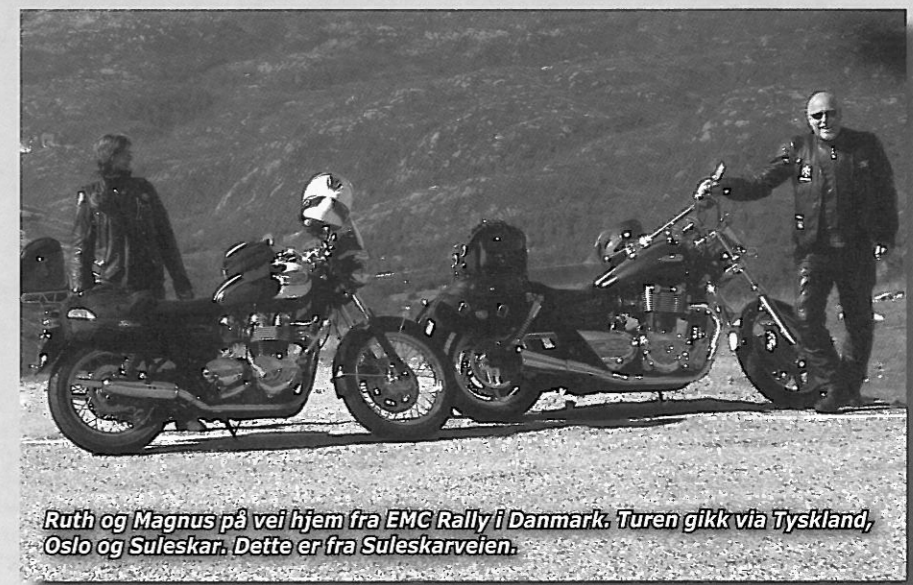
Jeg har vært på Rikshospitalet 20-30 ganger med vår yngste sønn som har en funksjonshemming og er rullestolbruker. Ikke få ganger har Ruth og jeg ropt til Gud for han om helbredelse, og til tider har vi bekymret oss for hva fremtiden skulle bringe. «Hvor er du Gud, hører du ikke...?» For meg var det fantastisk den dagen da Frank kjørte sin egen Polaris ATV 350 cmm selv om han fortsatt var rullestolbruker og siden

kunne kjøre rundt i sin egen bil. Han hører *alltid* våre bønner. Han er ikke døv, men svarer på sin måte.

Et privilegert folk

Det står at Jesus er prøvet i alt, på samme måte som vi blir prøvd. Det er derfor Han kan komme oss til hjelp i alle situasjoner. (Hebréerne 4, vers 15-16). Han ønsker at vi skal komme frem for Ham med alle ting, både i kriser og mindre alvorlige situasjoner. Vi er et privilegert folk. Tenk at Han som har all makt i himmel og på jord, ser vår sak og vi kan få vente på Ham (Job 35 vers 14). Også den som roper til Jesus om frelse for sin sjel, får svar omgående. Det fikk røveren på korset oppleve da han henvendte seg til Jesus.

Du som leser *Power* og kanskje ikke har Jesus som Herre i ditt liv; - rop på Ham og du kan se frem mot et evig liv i himmelen. I tillegg vil du få oppleve et nytt og spennende liv med Jesus som din følgesvenn.

Ruth og Magnus på vei hjem fra EMC Rally i Danmark. Turen gikk via Tyskland, Oslo og Suleskar. Dette er fra Suleskarveien.

På vei utover mot Rasvåg på Hidra. Fremst kjører Wenche Jess på sin Honda CBR1000, dernest Ingunn Frustøl på sin Suzuki Bandit 560, Siri Fuhr kjører Triumph 900 America, Ruth Skartveit kjører Triumph Bonnaville 900, Anne Skaia på sin daværende Suzuki GSX1000R og Linda Austnes (fotograf) kjørte Honda CB600F.

Rypeturen - en godtepose full av snadder

P **Tekst:** Trine-Lise Torsvik Bønes
Foto: Linda Austnes /Skaia

Vi var to ryper som reiste spente og forventningsfulle fra Bergen til Flekkefjord siste dagen i mai. For oss begge var det første gang vi skulle på rypetur i regi av Holy Riders MC. Undertegnede hadde fått undermerket helgen før. Sissel Torp Kogstad har vært med i klubben i mange år, men det var lenge siden hun hadde vært sørover på treff. Det var flere nye fjes å se. Noen kjente vi fra før, og gjensynsgleden var stor.

Arets rypetur gikk av stabelen på Fjelltun leirsted litt utenfor Flekkefjord 31. mai til 2. juni. Noen i Sørlandsavdelingen stod som arrangør. Tilsammen ble vi 22 damer som kom fra Bergen i vest til Aust-Agder i øst, noen i bil og noen på motorsykkel.

Vi fra Bergen hadde begge forventninger om en helg hvor vi kunne få hvile fra ansvar og plikter, få bli kjent med nye, nyte den flotte naturen og ikke minst få

oppleve Guds nærvær og fellesskapet med de andre damene i Holy Riders. Og vi ble ikke skuffet! Nå vil vi dele noen opplevelser fra denne helgen.

«Godtepose» fylt med godsaker

Den første kvelden var det mye «small talk» og en samling. Anne Skaia hadde en andakt om å ta tid for seg selv og tid med Gud for å hindre utbrenthet. Det var

ord som noen og enhver av oss kjente oss igjen i. Vi fikk utdelt hver vår «godtepose» fylt med godsaker som diverse hudpleieprodukter og kremer, sjokolade og et hjerte med et bibelvers på. Det var artig å merke hvordan damene ble oppmuntret av bibelversene.

Neste dag var det flott vær og vi gledet oss over hva dagen ville bringe av eventyr. Og eventyr ble det! På morgensamlingen ble vi minnet om å ta hjertebi-

Damene på dekk, på vei til Hidra og «Fruenes hus»... (Foto: Anne Skaia)

belverset med oss og grunne på det utover dagen. Det er ikke tilfeldig hvilket vers hver og en fikk. Gud har noe på hjertet for den enkelte.

«Fruenes hus» på Hidra

Det ble klart ved frokosten at folk hadde forskjellige ønsker for dagen, så vi menga oss med andre som hadde like ønsker for innhold av dagen og så dro vi på tur. Vi kan dele mest om det som vi var med på. Likevel kan vi nevne at noen dro på motorsykkeltur, og en annen gjeng var fornøyd med shopping i Flekkefjord.

De fleste av oss ble med til øya Hidra. Været og humøret var på topp! Så skjer plutselig et uhell i lav fart. To sykler velter i løs grus og en annen må kjøre føre for å be ferja vente på oss fordi vi ble forsinket. Det gikk greit med damene og syklene, og turen gikk videre.

Hidra har vakker natur å by på. Vi stoppet i et lite tettsted som var preget av gamle hvite sørlandshus, sjøbuer, kai, og en kirke på en høyde rett ved fjorden. Rundt vika var stedet omringet av høye fjell og havgapet rett ut i fjorden. Veldig vakkert!

Ei dame hadde åpnet interiørbutikk i en låve i vintage stil. «Fruenes hus» het butikken. De fleste av oss måtte bare innom der. Butikken var full av flotte varer og hjemmelaget syltetøy og saft, såper med gammeldags utseende og kopper og kar i feminin stil. Skikkelig rypebutikk. Utenfor butikken innenfor stakittgjerdet var det selvbetjent utekafé med hjemmelaget kringle. Nam!

Så fikk vi se Flekkefjord fra sin beste side. Gågate med bugnende tilbud og gjestehavn med benker som passet ypperlig til å sitte og spise is på og se på livet i solskinn. Flekkefjord er en by hvor det ser ut som om tiden har stått litt stille. Turistvennlig var den i hvert fall.

Tilbake til leirstedet var det enda mye igjen av dagen og sola stod enda høyt på himmelen. Dette måtte utnyttes. Vi begynte med å sparke fotball. Det var kos, følte oss som barn igjen. Deretter gikk vi en gjeng og ville padle i vannet i nærheten. Vi

fant lett kanoene, men hvor var årene? Vi lette forgieves, men fant ut at rekved også duger fint til padleårer. Så fikk vi padlet og nyte stillheten på vannet.

Da damene på sykkel kom tilbake fra MC-tur, var det tid for middag. Og for en middag! Kyllingfileter på en seng av løk og soltørkede tomater, overdryssset med krydderolje og feta ost, med ris og salat som tilbehør. Nam nam!

Delte fra livet - uten maske

I løpet av dagen hadde vi blitt kjent med flere nye og kjent på fellesskapet som finns der Gud er sentrum.

Kveldsamlingen ble dyktig ledet av Anne. Hun kalte det en delekveld og noen hadde på forhånd blitt spurt om de ville dele noe fra livet sitt. Så kunne vi etterpå be og velsigne dem. Jentene som delte var modige! De fortalte ærlig om sorger, gleder, utfordringer og sin vandring med Jesus midt i det hele. Å stille seg frem og dele sårbare ting, gjorde noe med oss andre. Vi opplevde å være vitne til mennesker som ville dele fra livet sitt, uten maske. Dette bygde fellesskapet sterkere. Og det gjorde at andre senere på kvelden valgte å dele og å be om forbønn for ting de strevde med i livet og som de kanskje ikke ellers

ville ha gjort.

Det å kunne legge utfordringene hos Jesus og bli betjent av Ham, utgjør en forskjell. Han som kan lege sår og smerter, og forandre oss og våre liv. Jesus er sannheten! Og når vi er sanne med våre liv er Han så nær.

«...Jesus er sannheten!
Og når vi er sanne med våre liv er Han så nær!»

Takknemlige hjerter

Søndag var det en kjempegod frokost. Vi hadde en samling etterpå hvor vi fulle av takknemlige hjerter fikk si takk til Jesus og til dem som arrangerte denne turen. Forventningene hadde blitt innfridd.

Vi håper å komme flere fra Bergen neste år. Vi håper da å kunne møte ryper fra Indre Agder, West og Telemark også... Tar dere utfordringen?

Wenche Jess (fremst) ble utnevnt til road captain for MC-turen og reiseruta ble beskrevet slik: Ferje til Hidra og besøk i Rasvåg. Videre i land igjen og langs Nordsjøveien om Åna-Sira, Jøssingfjord og Sogndalstrand med nødvendig stopp underveis. Fra Sogndalstrand bar det over fjellet ned til Eide (ved Heskestad) og videre på E39 gjennom Drangsdalen, forbi Moi og langs Lundevannet tilbake til Flekkefjord. Rundturen er på snaut 150 km lang. (Foto: Linda Austnes)

Rypeturen er for alle damer i Holy Riders MC, ektefeller til noen i klubben eller «hangaround» damer. Vil du være med i 2014 så heng deg på! Arrangører blir noen i avd. Sydvest. Info kommer!

Siri Fuhr i kjent stil. (Foto: Linda Austnes)

"For vi har alle sammen med oss en
men motisk og opplysningsarbeid
for å bringe Jesus til alle hjerte og
sinnel" 11.12

Power Prayer

«Hvor fagre er på fjellene hans
fotter som kommer med gledesbud,
som forkynner fred, som bærer godt
budskap, som forkynner frelse, som
sier til Sion: Din Gud regjerer!»
(Jes 52,7)

Takkeemner:

* Takk Gud for en fantastisk sommer og høst med mye sol, og et godt Pilegrimstreff vel gjennomført på nytt treffsted

* Flere har tatt imot Jesus rundt i HR-avdelingene og på treff som klubben har arrangert og deltatt på

* At nye dører åpner seg for Holy Riders i Russland og Ukraina

Bønneemner:

* Be for sentralstyret og avd. lederne i HR, om beskyttelse, visdom og klar ledelse.

* Vår kjære Lars S. Thorsland (Indre Agder) døde 4. juli. Be for Lisbeth og barna.

* Vår kjære Siri O. Fuhr (Sydvest) døde 14. okt. Be for Kjetil, Torstein og Marte om styrke gjennom sorgen og savnet.

* Be om helbredelse og beskyttelse for de som er syke i klubben.

* Be for arbeidet med bladet Power, for trofaste og nye bidragsytere, og at Gud lar det bli til velsignelse og glede for leserne

* Vi ber om at Herren inspirerer oss gjennom vinteren, og at vi lytter til det som er på vår Fars hjerte for neste sesong.

pray@holyridders.no

+47 957 89 474

Nytt fra sentralstyret

v/Vidar Johnsen - sekreter@holyridders.no

Etter nok en sesong har mørke og kulde igjen senket seg over vårt MC-paradis. Heldigvis har vi hatt en knallsesong med sol og tørr asfalt i bøtter og spann. Sentralstyret har igjen tatt fram laptopene, og de fleste tydde til bil på turen til høstens første styremøte i ensifrede plussgrader og regn.

Årsmøte i region Midt

Det er region Midt som er vertskap for årsmøtet 2014. Årsmøtet vil bli arrangert i Trondheimsområdet. Tidspunkt for møtet er som vanlig andre hele helg (lørdag-søndag) i februar, med andre ord 7.-9. februar 2014. **Frist for å sende inn ryggmerkesøknader til årsmøtet er 31.12.2013.** (Ryggmerkesøknaden, egen begrunnelse fra søkeren + anbefaling fra avdelingsstyret, sendes til: medlem@holyridders.no innen fristen!)

Hvor blir Pilegrimstreffet 2014?

Etter et flott treff i Kvinesdal i 2013 er det tid for å se fram mot 2014. I tillegg til Sarons Dal i Kvinesdal har også Pinsevennenes leirsted i Fyresdal vært aktuelt. Denne plassen ble nærmere presentert på høstens avdelingsledermøte. Endelig avgjørelse er nå tatt, og Pilegrimstreffet 2014 blir i Sarons Dal i Kvinesdal.

Kaffeteltkoordinator søkes

I en årrekke har Alfred Skaiå i avd. Sørlandet fungert som kaffeteltansvarlig, men han ønsker nå å gi fra seg dette. I praksis har rollen hovedsakelig innebært rapportering av årets kaffeteltaktiviteter til årsmøtet, mens kaffetelt de siste årene i stor grad har vært håndtert av de enkelte avdelingene. Kaffeteltansvarlig er et naturlig første kontaktpunkt for andre klubber som ønsker tilstedeværelse av HR med kaffetelt på deres treff. Klubben

har i dag tre sentrale kaffetelt, fordelt på Sverige, Østlandet og Vestlandet, og sentralstyret ser gjerne at noen med en brann for å koordinere aktiviteten kan ta over stafettpinnen. Hvilket konkret innhold oppgaven skal ha vil det være stort rom for å utforme i samarbeid med sentralstyret. En stor takk til Alfred, som i mange år nå har håndtert oppgaven.

Tiendegave til Ghana

Hvert år gir klubben det som kalles en «tiendegave» til ett eller flere motorsykelrelaterte misjonsprosjekter utenfor vår egen klubb. For 2012 og 2013 har gaven hittil ikke vært utdelt, men det har nå endret seg. 2012-gaven er tildelt et misjonsprosjekt Lars Thorsland fra avd. Indre Agder var engasjert i og som organiseres gjennom Den Frie Evangeliske Forsamling, Betania i Kristiansand og Åseral. Gaven på 15.000 kroner vil omtrent finansiere to 125 kubikks motorsykler som pastorer trenger for å ha tilsyn med sine landsbymenigheter. Prosjektet har allerede vært støttet av avdeling Indre Agder lokalt.

Ny bibel

Som kjent arbeides det med en ny utdelingsbibel til erstatning for nåværende Bikerbibel. I den forbindelse er innsamling av nye vitnesbyrd i gang. Dermed er det også klart for ny innsamling for å skaffe økonomi til prosjektet. Alle HR-avdelinger oppfordres derfor til å gi overskuddet av forskjellige arrangementer, kollektar, basarer osv. inn på bibelkontoen – den tidligere **bikerbibelkontoen med kontonr. 3632.51.73577.**

Etter nærmere opptelling ser det ut til at det også vil være nok bikerbibler fra forrige opplag til 2014-sesongen. Det betyr at tidshorisont for ny bibel nå først er ferdigstilling høsten/vinteren 2014.

Takk for sponsormidler!

Vi vil rette en stor takk til Baker Hughes Norway som etter en søknad fra sin ansatte, Niklas Bohlin, har bevilget sponsormidler til Holy Riders MC avd. Sydvest med 5.000 kroner. Niklas, som søkte firmaet sitt om dette, er engasjert i avd. Sydvest.

Minneord om Lars S. Thorsland

f. 28.11.1961 = d. 04.07.2013

Torsdag den 4. juli 2013 kom meldinga om at vår kjære Lars hadde reist heim til Jesus. Han sovna inn heime på Thorsland. Det er så ufatteleg å forstå at Lars, berre 51 år, måtte forlata denne jord, sin Lisbeth og sine tre born Svenn Tore, Jan Sigvald og Oddveig, så altfor tidleg.

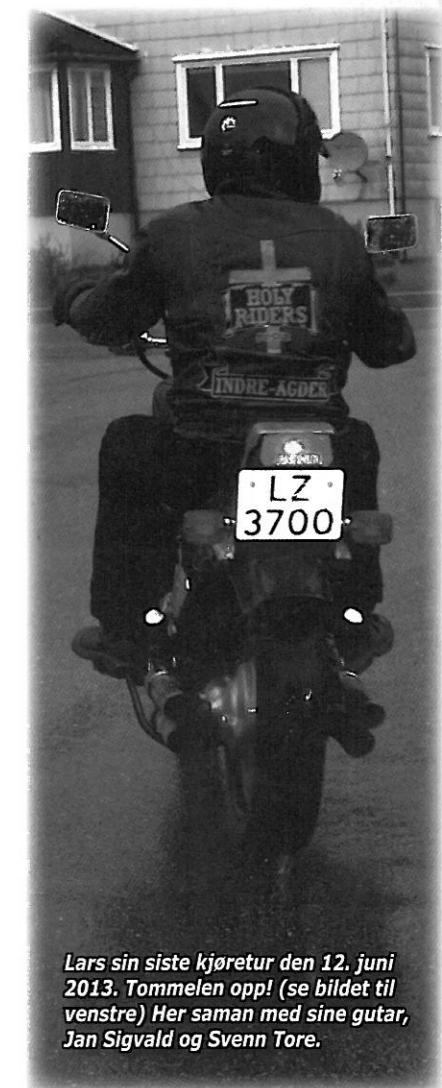
Han var unik; usedvanleg godt likt blant alle og var engasjert i så mangt! Ikkje berre motorsyklar, men fly og alt som dura og sveiv. At me aldri meir skal få oppleve å dra på tur igjen med han er vondt å innsjå. Aldri meir få sjå Lars kome på sin Madura. Aldri meir vere saman på klubbhuset, Håland. Lars var ein av medlemmane i Holy Riders MC Indre Agder som hadde lengst fartstid i klubben. Om han kunne, stilte han alltid opp, hadde eit varmt smil og ein lun, trygg veremåte. Lars hadde denne gode eigenskapen i å vise omsorg for alle.

I den seinare tid fekk han òg høve til å hjelpe sine medmenneske i Ghana. Her blei han sterkt engasjert i utviklingsarbeid. Lars fekk samla inn landbruksreiskapar, ga hjelp og opplæring slik at desse brørne skulle få ein betre kvardag. Han klarte òg å skaffe ein motorsykel slik at det skulle bli enklare å drive med evangelisering. Dette var jo det viktigaste: Å spreie bodskapen om Jesus Kristus.

«Søk først Guds rike og hans rettferd, så skal de få alt det andre i tillegg.» (Matt 6,33) Dette var Lars sitt bibelord. Me høyrte det fleire gonger mot slutten. For Lars gjaldt det å setje Jesus fyst. Dette viste han i måten han levde på. Han sa at nå får eg prøvd det me trur på. Og det heldt! Eg er fri! Lars uttrykte ein fred som berre Gud kan gje.

Han hadde sin plass på Betania i Åseral med Juniorarbeidet som hovudprioritet. Det var sterkt å oppleve Lars sitt engasjement med den yngre garde, han var eit trekkplatar just fordi han var den han var. Han møtte dei med varme og smil. «He me det ikkje moro» var standarduttrykket hans. Han var inkluderande og raus, alle var velkomne. På Thorsland var alt ope og ungdommen kunne kome og skru i verkstaden. Og mange kom. Som det gjorde òg på hans siste reise til bygda. Seint torsdagskveld den 4. juli blei Lars køyr med sin beltevogn frå Thorsland til Kyrkjebygd. Det var sånn han ynska det. «Hadde ikkje det vore tøft, så kunne Holy Riders kjøre bak.» Det var sånn han var. Måtte ha det moro. Det er sånn vi minnest Lars. Som eit hav av godleik og optimisme, lik alle blomar og helsingar i gravferda hans onsdag 10. juli 2013.

På gjensyn Lars!
Holy Riders, Indre Agder

Lars sin siste kjøretur den 12. juni 2013. Tommelen opp! (se bildet til venstre) Her saman med sine gitar, Jan Sigvald og Svenn Tore.

Med godt mot til Pilegrimstreffet i Kvinesdal

Dei tri yngste i reisefølget: F.v.: Liv Mari Lia (med hunden Sølv på fanget), Amalie Østgård og Tellev Lia, som har vore klar til avreise lenge i Drangedal.

«Det va godt å strækk sæ litt» sa Endre Olav til seg sjølv etter ei kort natt i grøftkanten like utan for Drammen.

Dagene i Kvinesdal var gode.

Stolte premiejegarar. F.v.: Ole Aksetøy (eldste deltaker), Daniel Tettli (lengst kjørt mann) og Kristin Nordaune (lengst kjørt kvinne). I Trøndelag er vi oppdratt til å køyre.

Kaptein Svein Erik (t.v.) fikk så vidt tatt en kaffesup på treffet før han måtte reise nordover igjen... Her i godt lag med en utflytta trønder, Rune Enstad.

Jeg vil gjerne fortelle om en fantastisk tur til Pilegrimstreffet i år, også! Noen av oss i avd. Trøndelag har jo vært med på Pilegrimstreffet over 20 ganger nå, så litt tradisjon og erfaring har vi med oss i sideveskene.

P **Tekst:** Endre Olav Østgård
Foto: Østgård / Leif Lia / Skaiå

Dessverre ble vi ikke så mange som reiste samlet nedover denne gangen, men vi som dro hadde noen begivenhetsrike dager der vi fikk mye kjøreefaring og mye flott felleskap. En rose til alle som deltok og et par ekstra til trøst til dere som ikke fikk lov heimefra til å delta.

Vi som i større og mindre grad fulgtes på turen t/r Trøndelag – Sarons Dal, var: Ole Aksetøy, Leif Lia, Svein Erik Aksetøy, Kristin Nordaune, Knut Arne R. Munkeby, Daniel Tettli, Endre Olav Østgård og passasjerene Amalie Østgård, Liv Mari Lia og Tellev Lia.

Det ble ikke helt som planlagt Leif og alle barna hadde reist nedover på forhånd og skulle ta imot oss på torsdag kveld heime i Drangedal. Kristin, Ole og Svein Erik startet torsdag morgen fra Trondheim, mens jeg måtte vie tiden til parkeringsrelatert tjeneste ut arbeidsdagen. Tenkte i optimistisk stil å ta igjen de andre, men det ble ikke helt som planlagt.

Selvfølger jeg fant jeg ikke lavvoen i det jeg skulle dra. Ingen i bekjentskapskretsen eller nabolaget hadde sett den heller. Helt sikkert en fra klubben som hadde lånt den uten å levere den tilbake, tenkte jeg, men ingen på ringerunden ville vedkjenne seg synda si. Da var det godt at vedpresenningen var innen rekkevidde og klar for å bli med om det ble behov for tak over hodet. Dessuten gjør et gammelt og slitt fjellfelt også sin lille nytte.

Humøret var på topp, læll

Øvrige ryttere klokket seg inn hos Drangedals store sønn litt over midnatt torsdag kveld, mens jeg fortsatt kjempet meg nedover Rendalen i motvind, regn og med- og motgående trafikk. Været lysnet opp etter Elverum, i motsetning til kveldsmørket som økte på mot Oslo, men humøret var på topp, læll. Det er tross alt godt

vær på Østlandet bestandig... Litt kaffe på et par bensinstasjoner hjalp godt på kroppstemperatur og pågangsmot. I grunnen OK å luften vettet litt alene også, selv om jeg gledet meg til å treffe vennene snart.

Ble dog i økende grad sliten og kveldstrøtt i Oslo-området og fant meg en liten avkjøring like ved Drammen i ett-tida på natta. Stien var smal og skogen var tett, men jeg fant en liten plass til Harleyen og til undertegnede deilige strandmadrass. E18 lå bare 10 meter unna, men utrolig hvor trivelig det kan være i sovepose

«E18 lå bare 10 meter unna, men utrolig hvor trivelig det kan være i sovepose rullet inn i presenning og med biler som jager forbi som store mygg som ikke stikker.»

rullet inn i presenning og med biler som jager forbi som store mygg som ikke stikker.

Ved 05-tida begynte trailerne igjen å våkne til liv med full kraft, men syntes i grunnen at livet var bra, og så var det veldig kort vei for å «pumpe sjarken». Det ble også tid til å vaske fjeset i elva som rant forbi og en liten titt i speilet for å sjekke at sveisen holdt mål. Det gjorde den.

Så vidt starteren på Dynaen dro rundt på morgenen

Bare så vidt starteren på Dynaen dro rundt, men jammen tente motoren etter en stille bønn og håp om at turen skal fortsette snart. Var nok «bare» ladingen som begynte å syngte på siste verset. Heldigvis har jeg vært ute på tur før og en sprengstart er et godt alternativ om behovet dukker opp, altså ingen panikk. Er du på tur kan man ikke la seg stanse av ladeproblemer og andre bagateller.

Jeg kom meg på veien igjen og fant resten av følget i Drangedal. Mor til Leif tok imot med lunsj og alt var såre godt. Fikk også varmet fingertuppene på en god kaffe mens noen begynte å sale opp ekvipasjene igjen. Selsagt alle på motorsykkel!

195 mil for 45 min på treff

Veien gikk videre sørover gjennom flott motorsykkellandskap. Du verden for motorsykkelveger dere har i Telemark og på Sørlandet! Siste stopp før Kvinesdal var lagt til Eiken, der søstera mi inviterte på ettermiddagsmat og kaffe. Vi gledet oss over livet og at vi bare hadde fire mil igjen før vi var fremme på treffet.

Da kom telefonen fra rederiet! Kaptein Svein Erik ble beordret til å snu i lojalitet til rederiet og for jobben på oljetanker på de syv hav. Jeg tror ikke han var veldig happy med den beskjeden, men han tar jo all ting med fatning. Han fikk fortalt personalsjefen at det var helt uaktuelt å nå Brasil samme dag, men dagen etter var kanskje mulig? Selvfølger jeg skulle han på treff først, selv om det ble for en kort stund. Han vant så vidt en kaffesup og litt hilsing/klemming i Kvinesdal før han snudde og la i vei nordover igjen. 195 mil for tre kvarter på treff må da være en eller annen rekord? Han er i grunnen en tøffing, men det må vi for all del ikke si til ham.

Trøndere premiært

Kjempeartig at flere i følget var representert under premieutdelingen! Ole A. fikk premie

for treffets eldste (merk også 110 mil en veg), Daniel T. (skaptrønder som har flyttet over til Sverige) for lengst kjørte mann og Kristin N. for lengst kjørte kvinne. I tillegg har vi da Svein Erik som selvutnevnt treffets «korteste» deltaker. Jeg er på grensen til å være stolt av dere.

Dagene i Kvinesdal var gode

Dagene i Kvinesdal var gode og gikk så allfor fort. Plutselig lå vi med stram wire og vind i håret på tur nordover igjen. I og med at Anne redaktør har purret på deadline for trykking av Power, får heimturen vente til et annet nummer. Likevel kan det oppsummeres at vi kom hjem like spredt som vi reiste. Noen til Tyskland, noen Brasil, noen Drangedal, noen med stopp i Oslo, osv. Som kjent er alle motorsyklister individualister, så da får vi bare holde på.

Alt i alt hadde vi en fin tur, familiær omsorg undervegs, og noen slitne rumpe og støle lår, men det får vi tåle. Hvis helsa holder og Gud vil, så treffes vi kanskje plutselig igjen. Trivelig hilsen fra HR MC Trøndelag, (EO).

Rutetips Leif Lia har laget flotte reiseruter på veien mellom Trøndelag og Kvinesdal som kan brukes som Roadbook i tankveska. Se her www.holyriders.no

Åpningen av treffet torsdag kveld ble en fest da lovsangsbandet v/Kai Arne Martinson begynte å spille og Rune Enstad forkynte...

PILEGGRIMIS TREFFET 2013

I'M NOT ASHAMED OF THE GOSPEL OF JESUS CHRIST!

Rom. 1.16

Det ble et sterkt Pilegrimstreff i Sarons Dal... Mye lek og moro gikk hånd i hånd med solid åndelig føde. Rune Enstad forkynte om hvor uendelig verdifull du er og leste fra Joh 4,1-24. Vitnesbyrd fra folk som hadde tatt et nytt standpunkt for Jesus, og andre som hadde opplevd solide bønnesvar, gjorde inntrykk.

P Tekst: Jone Kalheim
Foto: Kalheim / Skaia

Siste torsdagen i juni opprinner, og fokus på jobb har vel vært bedre, men så er vi klar: En sidevogn med henger, en spygrønn BMW med krykker stropet over sidekoffertene, og en øvelseskjørende 125cc'er er på vei til årets Pilegrimstreff i Kvinesdal.

Øvelseskjørte med brukket fot
Eneste problemet som måtte sorteres ut var om 15-åringen som hadde planlagt å øvelseskjøre til treffet klarer dette med brukket fot. Far var litt bekymret, og den første turen ender med et smell i bakken. Kun såret stolthet, og neste gang gikk det jo helt bra! Så da var det bare å glede

seg en haug.

Ved ankomst treffplassen er det allerede torsdag kveld kommet mye sykler - og mye folk. Kjekt å treffe gamle kjente igjen. Og etter det obligatoriske styret med å få opp telt, rulle ut liggeunderlag og soveposer, få opp bord og... - ja rett og slett etablere leir, er vi klare for å delta på kveldsmøtet. Det er godt å roe litt ned, få lovsynge, og få hørt Guds ord.

Takknemlig for å være en del av dette miljøet

På grunn av arbeid måtte to stk fedre tilbake på jobb fredag morgen. Å starte dagen med to timers MC-kjøring er for så vidt greit, men å gjøre det klokken 6 en morgen etter å ha halvslumret gjennom natten på et halvgodt liggeunderlag - ja

- da kan det oppleves som MC-kjøring er litt oppskrytt. Men vi traff i det minste ingen rådyr med dårlig trafikk kultur, i motsetning til de som kjørte hjem på natta. (Men det gikk bra - om enn ikke med rådyret...)

Fredag ettermiddag var det ned igjen på treffet, og utover kvelden siger det stadig flere sykler inn. Utrolig gøy å se igjen trofaste travere, og ikke minst folk som dukker opp igjen etter lengre tids «fravær». Er svært takknemlig over å få være en del av dette miljøet. Mange personligheter, og folk med svært forskjellig bakgrunn samles på grunn av interessen for Jesus og MC. Og det funker!

Trefflekene full klaff

Lørdag er det mer solid undervisning. Parallelt

Fredag kveld kjørte MC'er inn i hallen, nytt lovsangsband v/Leif Christian Stray stod på scenen og Helge Flatøy forkynte.

Bandet SAREPTA hadde en knallbra rockekonsert lørdag kveld. En i bandet uttrykte etterpå: - Det var godt for oss åndelig å være der, det merkes at dere har tro på det dere driver med, og det smitter over!

var det eget opplegg for de i den yngste enden av aldersskalaen. Utover dagen er det treffleker, og stemningen er svært god. Fotballkamp der spillerne tres inn i store plastballer er rett og slett morsomt å se på. Å putte folk inn i en enda større ball og rulle de ned fra toppen av en stor sklie - ja det er jo skikkelig gøy. Og strømfotball er virkelig underholdene - i alle fall for de som ser på. Med andre ord så var trefflekene full klaff.

Til ethvert Pilegrimstreff hører det med en fellestur. Denne møtte noen utfordringer på grunn av andre arrangement, og gikk ikke akkurat som planlagt - ei heller der den var planlagt. Men slik var det med den saken. Går ut fra de fleste hadde en fin tur uansett hvor de havnet hen. Så får vi bare satse på bedre hell neste gang.

Ryggmerkeutdeling - et høydepunkt

Lørdag kveld er tradisjonen tro utdeling av både priser og ryggmerker. Ryggmerkeutdelingen er for meg et av høydepunktene. Her deles det flotte vitnesbyrd som både er gripende og inspirerende. Senere på kvelden er det konsert med Sarepta fra

Karmøy. For meg et nytt bekjentskap - men en bra konsert. Ørevoksen fikk løsnet litt på seg, og for noen ble det kanskje litt høyt - men da var det bare å trekke bakover i lokalet. Uansett et band som tydeligvis mener noe med det de gjør - og det er bra.

Engasjert forkytter

Søndag er det tid for avslutningsmøte, og Helge Flatøy forkytter. Snakker både på inn og utpust, har et utrolig engasjement - og mye bra å formidle. I tillegg får vi et par sterke vitnesbyrd fra folk som har tatt et nytt standpunkt for Jesus, og folk som har opplevd solide bønnesvar. Dette er flott å ha med seg i bagasjen når en etter hvert setter nesa hjemover.

Hjemturen går for vår del i stort sett strålende sol, på flotte motorsykelveier. Ungene er godt fornøyde, på tross av sene kvelder og rykter om fraværende tannpuss (eller kanskje er det derfor de er fornøyde?). Igjen føler jeg meg privilegert som får være med på dette. Og jeg er

Helge Flatøy forkynte Guds ord med stort engasjement. En stor takk til han og hans medhjelpere i Sarons Dal for en fantastisk innsats på treffet!

Jørn Stampe Hansen får utdelt ryggmerket av Sigrun Enstad, avdelingsleder i Vestfold.

utrolig takknemlig for alle de «voksne» som tar seg så godt av ungene som kommer på treffet. De føler seg både velkomne og sett - og det er virkelig noe å ta med seg!

En stor takk

En stor takk til de som stod for treffet. Det var en god plass å være, velorganisert opplegg, gode samlinger og bra og variert lovsang. Det praktiske fungerte bra, mye tumleplass for store og små, og flere typer overnattingsmuligheter i nærheten av treffplassen. Nå har vi nesten et år til å glede oss til neste Pilegrimstreff - og vi satser på at vi stiller da også - enten det blir i Sarons Dal eller ei.

Ane Kalheim øvelseskjørte fra Bryne til Kvinesdal t/r på sin Honda CBR 125 R med brukket fot. Til treffet kom 450 mennesker.

Det var ikke bare bading i bassenget - også dåp! Torstein Løvdal-Fagerhaug og kona Therese valgte å døpe seg.

Hanna nyter solen under trefflekene. Det var over 100 barn og unge på treffet.

Noen av treffdeltakerne som var svært fornøyde med SAREPTA-konserten. Vokalist Mads Pedersen i midten t.v.

Lena og Anki fra Holy Riders MC Småland klar for hjemreisen til Sverige etter ei inspirerende helg i Sarons Dal!

Wenche Jess ved ankomst treffplassen. Årets EMC Rally hadde 375 treffdeltakere fra 24 forskjellige klubber fra 14 ulike land.

Litt av teltleiren på treffet.

Varm velkomsthilsen fra presidentene i arrangørklubbene, Ole K. Kristensen fra MC Kilden og Kenneth Mannicke fra Exodus MC.

Mark Hill m/ band ledet oss i lovsangen.

God og stor asfaltert parkeringsplass for motorsyklene.

Ankomst Ringkøbing etter fellesturen.

Stor hall var perfekt til møtene.

MINNER FRA EMC RALLY I DANMARK

P **Tekst:** Wenche Jess
Foto: Svein Birkeland

Hvert år arrangeres EMC-treffet (European Motorcyclists for Christ) i forskjellige land. I år skulle det være i Danmark nærmere bestemt på Jylland, og jeg plugget det inn i min kalender. Jeg hadde hørt så mye positivt om dette av andre i Holy Riders som har vært på flere slike treff, og hadde lyst til å oppleve dette fellesskapet som trosser landegrensener, klubber og menigheter. I år var vi samlet 375 mennesker fra 24 forskjellige klubber fra 14 ulike land.

Selv dro jeg nedover til Kristiansand natt til lørdag for å ta den tidlige hurtigbåten til Hirtshals. Derfra bar det direkte til Wilhelmsborg ved Århus for å få med meg EM for araberhester. Deretter tilbrakte jeg noen dager hos en venninne, hadde en deilig SPA-dag på Vejle fjord Hotell, og så - endelig - onsdag kveld pakket jeg sykkelen og dro til Tarm for å komme på EMC.

Jeg var lovet overnatting hos Anna Dueholm og mannen hennes Torben Randeris Madsen (MC Kilden), og etter litt leting fant jeg omsider deres hus «in the middle of nowhere» midt ute på Stoustrup Hede stod det en unnselig sten med et 2-tall på, der svingte jeg av, opp en grusvei og vips der var gården! Jeg ble vennlig vinket inn og fikk parkere motorsykkelen i låven, der det var flere fra før. Jeg hadde knapt rukket å parkere min hvite due og fått en god velkomstklem av Torben før det buldret inn en gjeng svarte riddere på Harley. Det var gutta fra den danske kristne bikerklubben Exodus MC, som også var arrangørklubb for årets EMC-treff

sammen med MC Kilden. Ganske så raskt var vi samlet omkring 20-30 stykker ved langbordet hos Anna og Torben. For en billig penge fikk vi servert deilig grillmat med tilbehør, og «so-davand» kunne kjøpes for den fantastiske pris av to danske kroner! Allerede her - kvelden før EMC skulle starte - fikk jeg en følelse av det herlige fellesskapet. Vi var fra Danmark, Norge, Tyskland og England, kvinner, menn og barn, samlet i skjønn forening og praten gikk lett og godt. Overnatting foregikk på flatseng, i telt eller campingvogn, og jeg fikk utdelt gulvplass på Torbens kontor. Litt betenkt ble jeg da jeg så Torbens jakt-trofæer. Det hang nemlig 25 rådyrkranier på veggen. Og med min rådyrhistorie fra Pilegrimstreffet friskt i minne var jeg redd dette skulle ta nattesøvnen fra meg! Men heldigvis fikk jeg sove godt i Jesu navn ☺

Perfekt sted for et MC-treff

Tidlig torsdag dro vi bort til Tarm Idrettscenter der treffplassen var. Jeg fikk være med i teamet, og ble satt til å gjøre klar vester til vaktene, samt

være med Røni fra Færøyene og sette opp bord til bespisning. Etter hvert begynte regnet å øse ned, og tankene gikk til alle de MC-vennene som var på vei til Tarm. Inn på p-plassen trillet den ene etter den andre, våte, men bare blide fjes å se! Velkomstklemmene satt løst og det var herlig å se lokalene fylles av korsmerkede rygger fra de ulike kristne MC-klubbene.

Dette stedet var perfekt for et MC-treff! God og stor asfaltert parkeringsplass, tørr og flat gressmatte til telting, store rom med køysenger for innendørs overnatting, stor hall til møter og stor hall til bespisning. Gode sanitærforhold og endatil en svømmehall med vannsklie! En stor takk til arrangørklubbene som hadde lagt ned et formidabelt arbeid i forkant, som «knoglet på» under hele treffet. GODT KLARET, kære danske venner ☺

På åpningsmøtet torsdag kveld ble vi ønsket varmt velkommen av presidentene i arrangørklubbene, Ole K. Kristensen fra MC Kilden og Kenneth Mannicke fra Exodus MC. Alle møtene ble stødig ledet av Helle Dueholm

Bang fra MC Kilden og tolket til engelsk av Peder Langergaard og Daniel Mannicke. Holy Riders var sterkt representert med folk fra både Sverige, Tyskland og fra mange avdelinger i Norge. Min egen avdeling, Sydvest, talte hele 17 stk inklusiv hangarounds ☺ Møtet torsdag kveld ble spesielt for meg da vi var framme og ba for vår kjære venninne, Siri Fuhr, fra Sydvest, som dessverre er syk, og som var blitt svært dårlig til EMC. Det ble bedt for henne på dansk, engelsk og norsk, og hele salen var berørt. Dagen etter fikk vi høre at hun hadde fått en god natts søvn og kjente seg bedre. Takk Jesus!

Fredag opprant med herlig sommervær og temperatur på over 30 grader! Jeg hentet min venninne Nora Gjerde på Billund Flyplass og vi koste oss på gode jyske veier. Tilbake på treffplassen fikk vi mingle med gamle og nye MC-venner, nyte solen og finværet og ta en god kikk på alle de vakre motorsyklene (og noen som var mer sjeldne enn vakre!) som stod parkert utenfor. Om kvelden var det møte med

tale av Joel Raburn og Mark Hill-band ledet oss i lovsangen. Det som sitter mest igjen hos meg fra den kvelden er et sterkt vitnesbyrd fra en av gutta i Exodus, «Haps», som jobber i fengsel i København. Og dette vitnesbyrdet har jeg fått tillatelse fra Haps til å gjengi her i artikkelen.

Et sterkt vitnesbyrd

Haps hadde sammen med Exodus MC vært på besøk hos en annen kristen MC-klubb. Der var det en mann han ikke kjente og som ikke visste noe om han fra før som plutselig sier: Jeg har et ord til deg fra Herren og det lyder slik: På ditt arbeid er det lukkede og låste dører. Du skal låse opp og åpne dørene. Gjennom de åpne dører skal evangeliet komme inn og harde kriminelle vil gi sine liv til Jesus! Haps ble ganske rystet av dette, dro hjem og snakket med sin kone og de ba om Herrens ledelse. Etter to måneder tok fengselspresten kontakt og lurte på om det ikke var sånn at han var medlem i Exodus MC og spilte piano i et rock- og bluesband? Presten foreslo å lage en rock- og bluesgudstjeneste

Fort. neste side!

for 60 utvalgte innsatte. Haps mente at det ikke kunne gå, da det var et isolert varetekststed der det ikke var mulig å få inn folk utenfra. Jo, sa presten, du er ansatt, og du skal være arrangør og skrive søknaden med ditt tjenestenummer og din underskrift. Bønner ble bedt, og søknad sendt, og det hele gikk igjennom uten problem. Etter nye to måneder med søknader og planlegging ble den første rock- og bluesgudstjeneste holdt i fengselet. Sangark lå på stolene og de 60 innsatte var med og sang igjennom tekstene. Dette var så bra at de ville prøve å gjøre det igjen. Nye søknader ble sendt, og tillatelser ble gitt. Ved neste gudstjeneste ble antallet som fikk delta økt, og to av de skikkelige harde kriminelle ga livet sitt til Jesus! Ved den tredje gudstjenesten var det nye fire som ga livet sitt til Jesus! Det var bare helt fantastisk! Det var jubel og glede hos Exodus og hos fengselspresten, og de fikk ordnet det slik at de nyfrelste fikk oppfølging av den lokale Frelsesarmeen. Det går veldig bra med dem som er nye på veien.

Nå er de i ferd med å planlegge en fjerde rock- og bluesgudstjeneste. Etter dette som har skjedd er det flere innsatte som har kontaktet Haps og det har vært mange dype samtaler – det er en hunger etter Guds Ord! Haps har nå fått tillatelse til og ansvaret for å få Bikerbibler inn i fengselet. Takk til Herren som kan åpne lukkede og låste dører! Vår store Gud gjør store under!

Tårene mine trillet under vitnesbyrdet til Haps, så mektige ting som skjer når vi er villige til å være et redskap i Herrens hånd - akkurat der vi er satt! Seks mennesker satt over fra stummende mørke til livets lys! Er det ikke vidunderlig? Og tenk på de ringvirkninger dette har. Halleluja, sier jeg!!!

Senere på kvelden var det konsert med The Dawn – bra musikk og god stemning!

Fellestur til Ringkøbing

Lørdag var det planlagt fellestur til Ringkøbing.

Selv om det jyske landskapet er noe ensformig og veiene ikke byr på særlige utfordringer for MC-kjøring, så er det uansett festlig å være en gjeng i sammen på tur! Veiene var tørre og temperaturen var god, selv om man for det meste måtte ligge opp mot vestavinden. Det er ikke så mye som skjermer for vinden på Vest-Jylland! Mest imponert ble jeg da vi skulle passere et tospann som var ute på bryllupskjøring. Her kom det dundrende en kortesje med et par hundre motorsykler, men de to stødige oldenburgerne lot seg ikke affisere av dette og travet rolig videre på sin vei til kirken.

I deilig solskinn på Ringkøbing Torg fikk Mark og bandet synge og spille og Svein Tore Kristiansen var framme og hadde et vitnesbyrd. Det var masse mennesker som oppholdt seg rundt butikkene og spisestedene ved torget. Jeg opplevde å bli kontaktet av en mann som spurte pent: - Må jeg få ta et bilde av din rygg? Han hadde lagt merke til korset og Holy Riders-merket. Han fikk selvfølgelig sitt bilde, og jeg ber om at når han ser på bildet vil han huske ordene om Jesu kjærlighet som han fikk med i tillegg.

Trefflekene fikk jeg ikke med meg, men jeg skjønnte at de som deltok hadde hatt noen morsomme opplevelser, selv om noen fikk merker på kroppen etter blant annet FunBike kjøring! Etter festmiddagen på lørdag, var det igjen møte med Joel og lovsang med Mark og bandet. Konserten senere på kvelden var det ordentlig trøkk i! Det rykka i rockefoten! Herlig! Gode samtaler og relasjonsbygging utover kvelden og natta, sånn skal det være på treff!

Hva er det egentlig med dette fellesskapet?

Søndag var det tid for oppbrudd og avskjed. Det er det verste med slike treff - de tar jo slutt. Vi ønsket å holde på det gode fellesskapet så lenge som mulig, så Nora og jeg hang oss på de som skulle videre på ferie. Det ble planlagt

stopp i Ribe, der støtte vi jammen på noen flere fra Holy Riders, og så ble vi plutselig 12 stk samlet til måltidsfellesskap før vi dro videre i hver vår retning. Vår ferje var kraftig forsinka, men hva gjør vel det når vi møter andre MC-folk i køen og får muligheten til å prate om hva vi har vært med på i Danmark og får fortelle om Holy Riders og om Jesus.

For hva er det egentlig med dette fellesskapet? Her var vi samlet 375 mennesker fra 24 forskjellige klubber fra 14 ulike land. Vi representerer mange ulike menigheter, og kan være uenige om mangt og mye. Det er kvinner med kort hår og menn med langt hår (og noen uten hår). Noen har heftige kroppsmalinger og andre er nærmest fargeløse. Noen er unge og noen har vært det en gang. Noen av oss har et hardt liv med mange vonde opplevelser bak seg, mens andre av oss har fått en lettere reise gjennom livet... Vi kjører ulike typer sykler og kan gjerne diskutere heftig om hvilke som er best... Så hva ER det som binder oss sammen? Hva er det som gjør at vi kjører milevis og krysser fjelloverganger, fjorder, hav og landegrenser for å komme sammen til treff? Det er to viktige ting som vi har felles. Vi elsker å kjøre motorsykel, men enda viktigere: Vi elsker Jesus! Vi har fått oppleve Hans betingelsesløse kjærlighet og vi er avhengige av Hans nåde for vår fortid, vår nåtid og vår framtid. Vi kommer sammen for å prise og opphøye vår Far og Frelser, og for å oppmuntre og inspirere hverandre til å være på veien for Jesus. Budskapet ønsker vi å dele med andre mennesker og spesielt med andre motorsyklister. Dette er vår oppgave og vår tjeneste, vår glede og vår velsignelse!

Ja, så er det slik at et treff tar slutt, og vi kjører i ulike retninger hver til vårt. Men for Guds folk er det ikke 'farvel' som gjelder, det er 'på gjensyn'! Dette var mitt første EMC-treff! Og hvis jeg får leve og Herren vil, så skal det ikke bli det siste! Til info: I 2014 arrangeres EMC i solvarme Portugal... ☺

Invitert på pizza til avd. Nordhordland

På sensommeren var vi en kveld fire menn fra HR Nordhordland som var ute og luftet tohjulingene våre. På Shell-stasjonen i Knarvik kom vi i snakk med en kar på en Gold Wing. Han stod og ventet på sin klubb som også skulle på samme tur som oss, Radøy rundt. Dette skulle vise seg å bli et hyggelig sammentreff.

P Av Trond Ytreland

Gold Wing-klubben la ut litt før oss, men på Sletta handel treftes vi igjen og ble enige om å ta en kopp kaffi sammen. Turen gikk i følge videre til Manger. Det ble da besluttet å invitere GW-klubben på pizzakveld hos oss på klubbhuset. Undertegnede og leder for GW-klubben var på sms og epost, så det ble bestemt at tirsdag 3. september var en bra dag. Om de så måtte bruke bil så skulle de komme.

8 Gold Wing m/12 personer

Det er høst på Vestlandet og det merkes på at vår Herre lar det strømme ned. Men alt som kommer «ovenfra» er jo en velsignelse selv

om det er vått. Forøvrig ble det oppholdsvær denne dagen, så inn på «tunet» kom åtte GW'er med til sammen 12 personer. Ti pizza på 22 personer var kjøpt inn for anledningen. Og Liv Gjelsvik, vår gode og trofaste vaffelsteiker, hadde rørt i hop en solid røre og kaffen var klar på kannene. Biljardbordet ble for anledningen omgjort til pizzabord.

Stemningen var god og praten dreide seg om motorsykler, MC-folk, steder og ikke aller minst om det som opptar oss mest; Jesus!

Andakt på loftet

Tiden går fort når en er i godt lag og snart var klokka halv ni og det var tid for andakt. Avdelingsleder og nybakt pappa, Andreas Aasgard,

publiserte at for de som ville så var det andakt på loftet. For å si det enkelt, så var det ikke mange ledige sitteplasser igjen der.

Ordet som ble forkynt var at Gud elsker alle mennesker uansett. Ingen har «fortrinn» på Guds kjærlighet om man er kristen eller ikke. Vi er alle like for Gud. Og at Gud har i alle mennesker lagt ned en søken etter Ham. Ordet var fritt etterpå. Det kom flere gode spørsmål og stemningen var god.

Fellesskapet og praten fortsatte fram til klokken 21.30, da var det så godt som bekmørkt ute og GW-klubben satte kursen mot Bergen. De takket høflig for seg og gav sterkt uttrykk for at dette måtte gjentas. Det skal gjentas....

Tradisjonen tro dro HR Indre Agder på en aldri så liten vårtur, 24-26 mai. Vinteren ble brukt til planlegging. I år tenkte vi at turen skulle gå til Førde – en kjørtur på over 140 mil på en helg.

P Av Jan Fredrik Kirkedam

Som vanlig ble turen til etter som vi kjørte. Første økt var fra klubbhuset på Håland til Rjukan, cirka 25 mil. Her fikk vi oppleve Rjukan på sitt beste. Alle tok vi inn på hotell.

Dag 2 ble det en økt på over 50 mil og vi kom til Lavik, et lite tettsted. Rett ved ferja overnattet vi på et lite, koselig hotell med utsikt utover Sognefjorden. En tre-retters middag inntok vi der med stor appetitt.

Riksvei 569 - fantastisk

Søndag var hjemreisedag. Turen startet med ferja over Sognefjorden til Ytre Oppdal. Det mest fantastiske veivalg som ble gjort var Riksvei 569! Veien var sannsynligvis ikke rørt siden tidlig på 1950-tallet. Tunneller var

På MC-tur med avd. Indre Agder

meislet ut for hånd og veien snirklet seg langs fjellsidene. Prøv den!

En gang skal vi møtes igjen

Hver dag delte vi Guds ord. Det var veldig godt for oss å legge alt i Guds hender. Tankene våre på denne turen gikk ofte til Lars Thorsland og familien. Lars skulle så absolutt ha vært med, men han var veldig syk da. I dag er han ikke mer hos oss. Savnet er stort etter Lars. Han har nå reist hjem til Jesus. Det er godt å vite at vi en gang skal møtes igjen. JESUS LEVER! Uansett

hvordan det er stelt med livet vårt så er det kun en ting som gjelder: Av NÅDE er vi frelst! Husk det! Ikke på grunn av våre gjeminger, for da hadde det sett ille ut for oss. Vi har fått nåden som en gave, og det er opp til oss alle om vi vil ta imot denne gaven og pakke den opp.

Selv om ikke noen ville innrømme det, så det nok ut som stolhet preget noen av oss på søndagen etter årets MC-tur... Neste år skal vi ha ny tur – med mye humor, samhold, kjøring og glede! Ta kontakt med oss og bli med!

Klargjøring for fellestur til Ringkøbing, der omkring 200 motorsykler ble med i kortesjen.

Det 49. Troll Rally i Fyresdal, 23-25 august

Været var toppers og vi skulle til Troll Rally på fantastiske Telemarksveger. En god gjeng fra Telemark, Oslo og Sørlandet kom, men også medlemmer fra Sydvest, Aust-Agder, Vestfold og Lyngdal støtta opp. Fint at også Jan Erik Ødegård, en av grunnleggerne av Holy Riders MC og mannen bak klubbens logo, kom og deltok ved kaffeteltet. Til sammen var vi rundt 40 HR-medlemmer på treffet, hvor det totalt var rundt 1500 innmeldte.

P Tekst/foto: Jon Inge Hanger

Undertegnede og Telemarksavdelinga hadde fått ansvaret for kaffeteltet. I forrige årtusen var jeg mye på Troll, men det var 13 år siden sist. Jeg var derfor ganske spent, men gleda meg også som en unge. Mangel på informasjon og erfaring førte vel til at vi fikk litt trøbbel med det praktiske. Med god hjelp fra andre avdelinger, ble kaffeteltet allikevel det gode treffpunktet vi ønska.

Ved ankomst på fredag, fikk vi satt opp våre egne telt i en fart, for da var det allerede trøkk borte ved kaffeteltet som fornuftig nok var blitt satt opp på torsdagen av Ole Bjørn Møane. Så ble det ordnet med bord, parafinløkter, primus, kjeks og kaffe, osv.

Sammen som et team

Det var moro å se hvor godt Holy Riders fungerte sammen som et team. Mens noen var ved kaffeteltet, gikk andre rundt på treffplassen. Anne Karin og Paal Thorsen er nye i avd. Telemark, og de hadde med sønnen Arne Christian på 10 år. Før andre i HR skjønnte at de var medlemmer, ble de flere ganger tilbudt kaffe, kjeks og en prat. Flott at gjestfriheten og den inkluderende holdningen fungerer! Etter hvert var det 10-åringen som ble flittigst til å koke kaffe. Kjempebra, Arne Christian!

Blåbæra på Troll Rally er legendariske... Uansett det å våkne på morran, strekke armen ut av teltåpninga og gnafse blåbær er helt konge!

Samling i blåbærlyngen

Blåbæra på Troll Rally er legendariske! Gode og store. Noen mener at det er fordi de blir spesielt godt vanna. Dette skjønner jeg ingen ting av. Det er vel ingen som går rundt i skauen og vanner blåbær? Uansett det å våkne på morran, strekke armen ut av teltåpninga og gnafse blåbær er helt konge! Bare hold deg unna bæra som er rett ved et tre. God frokost laga på primus, sammen med gode venner setter en ekstra spiss på tilværelsen på et MC-treff.

Midt på dagen hadde vi en flott samling i blåbærlyngen hvor president Harald Vatne, Bjørn Thore Friberg og undertegnede delte noen kloke ord. Resten av lørdagen ble rik på samtaler. To personer ble frelst i løpet av helga! Til dere som ber, husk å be for dem om at de skal bli bevart i trua på Jesus.

Jubileum neste år

Etter nok en fantastisk frokost søndag morgen ble helga avslutta med en supertur hjem. Neste år feirer Troll Rally 50 år og det blir regna med et enormt innrykk av folk. I år var det jo gøy med så mange fra Holy Riders, men til neste år kan vi gjerne være dobbelt så mange. Jeg tenker nok at det blir behov for oss. Det er helt utrolig å få lov til å vandre i Guds ferdiglagte gjerninger. Takk for all forbønn! Det er merkbart at Gud er med oss.

Egentlig burde mitt første Troll-treff vært sommeren 2009. Det var da vi ble med i Holy Riders MC, mannen min Torgeir og jeg. Men jeg var ikke helt dér da. Det var liksom Torgeirs greie, dette med motorsyssel og klubb. Jeg støttet ham 100 % i det han gjorde, men var ikke så interessert selv. Jeg var med på alle treff som HR arrangerte, og var på klubbkvelder i ny og ne, men alt av treff ut over det lot jeg Torgeir ta seg av, så var jeg hjemme med ungene. Det var nok for meg, og jeg var fornøyd. Sånn er det ikke nå lenger, og før jeg deler litt fra Troll Rally, vil jeg fortelle hvorfor.

P Tekst: Linda Dahl
Foto: Linda Dahl / Anne Skaiå

I januar 2013 reiste vi med familien vår til Hawaii for å ta en DTS (disippeltrenings-skole) med Ungdom i Oppdrag. Det var Torgeir og jeg, og ungene våre på 10 og 7. En helt fantastisk opplevelse som virkelig kan anbefales! Det var noe man kan kalle på rett sted til rett tid. Jeg innså der at hvis jeg skulle leve livet som jeg virkelig ville, det vil si 100 % for Gud, så måtte jeg overgi meg helt til Ham og la Han styre. Det som er så kult med Gud er at Han *alltid* ønsker at vi skal komme til det punktet, og står *alltid* og venter på at vi skal bestemme oss. Så Han var nok kjempeglad for at jeg endelig hadde bestemt meg.

Siden vi kom hjem fra Hawaii i begynnelsen av juni 2013, har jeg bedt Gud om å legge ned sine planer og ønsker i meg, for det er ikke alltid like lett å vite hvilken vei Han vil vi skal gå. Jeg ønsker at Gud skal være en del i de store avgjørelsene jeg tar, og da er det greit å vite hva Han vil.

I slutten av juni var vi i Kvinesdal på Pilegrimstreffet som Holy Riders MC arrangerer hvert år, og tiden var kommet for ryggmerkeutdeling. Ei av damene i avdeling

Sørlandet fikk ryggmerket. Vel, som en sidehistorie må jeg fortelle at helt siden vi begynte i HR MC, så har nesten alle damene i klubben sagt: «Ja sånn var jeg også før, jeg skulle ikke ha ryggmerket og sånn, for det var mannens greie, men nå har jeg både det og sykkel. Bare vent, du kommer nok dit du også...» Bla, bla, bla var slik jeg oppfattet det i hodet mitt. Det kan ikke være mulig at det blir sånn for alle, tenkte jeg. Jeg var ikke fremmed for at det kunne skje, men jeg ville at jeg selv skulle kjenne glede ved det, og ikke ta dette steget fordi «alle gjorde det bare fordi det er sånn det blir». Og jeg har ikke vært i nærheten av å ha lyst på de fire årene vi har vært med.

Men så sto hun der da, hun som fikk ryggmerket, og hadde sitt vitnesbyrd, og plutselig kjente jeg at jeg også hadde lyst. Det var nesten så jeg skvatt! Jeg så rundt meg, for jeg følte det sto skrevet på meg, og dette hadde jeg aldri kjent før. Det var veldig merkelig. Jeg turte ikke å snakke med noen om det, og etter hvert tenkte jeg ikke så mye på det. Jeg tenkte bare at det var et innfall jeg hadde fått.

En drøy måned senere, på Aust Agder-treffet (som også er et HR-arrangement), var det en i klubben som tilfeldigvis startet opp motorsykkelen akkurat der vi sto. Hele treffet var jo fullt av sykler, men akkurat i det øyeblikket da han startet sykkelen sin, så kjente jeg plutselig at jeg også hadde lyst til å kjøre sykkel. Jeg skvatt nesten av meg selv igjen! Jeg sa det til ham, og han sa jeg måtte bare låne konas sykkel hvis jeg ville øvekjøre. Torgeir ble helt elektrisk, og det ble jammen jeg også!

Min første kjøretur på MC

Uka etter Aust-Agdertreffet hadde jeg min første kjøretur på motorsyssel, og det var utrolig gøy! Jeg var nervøs også, men det var så godt å kjenne at jeg var på rett plass. Jeg hadde nemlig gått hele uka og lurt på hvorfor alt dette plutselig skjedde, jeg som aldri i livet hadde hatt interesse for motorsyssel før, og nå kunne jeg ikke vente med å få lappen. Det var som Gud sa til meg: «Du har jo bedt om det, Linda, at jeg skal legge mine planer ned i deg.» Selvfølgelig, tenkte jeg. Den luringen! Aldri har jeg hatt det bedre. Og

i samme uka kjente jeg bare at det var tid for å søke om undermerke, det var ikke tvil om noe annet. Alle brikkene falt på plass, og jeg kjente en utrolig glede og fred i hjertet.

Så var det Troll Rally da – det jeg egentlig skulle fortelle om. Vi hadde snakket om Troll siden tidlig på sommeren, fordi det var Torgeirs første treff etter han ble med i Holy Riders MC, og det var et veldig spesielt treff som han gjerne ville at jeg også skulle få oppleve. Dermed kom spørsmålet om jeg skulle øvekjøre dit. Jeg var helt klar, selv om jeg kun hadde kjørt tre ganger i Kristiansands-området før vi kjørte de 17-18 milene til Fyresdal. Det var jo dette jeg skulle gjøre. Det gikk usedvanlig fint, med Torgeir på egen sykkel bak, og med kommunikasjon i hjelmene våre. Jeg var riktignok utslitt da jeg kom frem, men utrolig stolt av meg selv for at jeg hadde kjørt hele veien!

Stykjavika i Fyresdal er et helt fantastisk sted! Jeg ble overveldet av skogen og furutrærne som nesten ikke kan sees fordi det er så mange av dem (ser ikke skogen for bare trær). All lyn-gen som ligger som et teppe er et perfekt sted å

Forts. neste side!

«...jeg som aldri i livet hadde hatt interesse for motorsyssel før, og nå kunne jeg ikke vente med å få lappen. Det var som Gud sa til meg: - Du har jo bedt om det, Linda, at jeg skal legge mine planer ned i deg. - Selvfølgelig, tenkte jeg. Den luringen!»

Linda Dahl fikk låne sykkel og øvekjørte til Troll Rally, med mannen på egen sykkel bak og med kommunikasjon i hjelmene.

sette opp teltet på. Nesten som en kjempstor madrass. Hvor som helst var det telt, og alle var gode naboer som hygget seg i klynger. Og overalt hvor man kom ble man tatt godt imot. Veldig bra å ha de andre i klubben å gå sammen med, for jeg kjente ikke så mange der. Jeg føler det er viktig å bli kjent med folk hvis man skal dele det som virkelig betyr noe for en. Så stort sett var jeg en «hangaround», som fulgte med, lærte og ble kjent. Det var utrolig gøy å se alle syklene der også. Nå ser jeg dem på en måte med andre øyne, for nå vil jeg ha min egen!

Som nevnt, så har jeg aldri før representert HR MC på et treff arrangert av en annen klubb. Og på det tidspunktet hadde jeg ikke fått vest med ryggmerke, men jeg gikk med en Holy Riders-jakke og kjente jeg var så stolt av det! Tenk, jeg fikk vise Guds kjærlighet til alle de herlige menneskene som var der, uansett hvilken tilstand de var i, eller hvordan de oppførte seg. For Gud elsker alle og vil at alle mennesker skal bli frelst og lære sannheten å kjenne.» (1 Tim 2,4)

Egg, bacon og tomatbønner på primus

Jeg nøt helgen som gikk så altfor fort. Været var nydelig, og det var hyggelige mennesker overalt. Vi sov i avdelingen sin lavvo, og jeg ble vartet opp til frokost av styremedlemmene som stekte egg, bacon og tomatbønner på primus. Snakk om velsignelse! Jeg vil garantert tilbake dit, og da håper jeg å ha både vest med ryggmerke, og min egen sykkel. Ikke fordi at «nå er det kult med sykkel og klubb», men fordi jeg vet at Gud har kalt meg til dette, sammen med min mann og resten av klubben. Jeg er så takknemlig for alle i avdelingen som har latt meg ta den tid jeg trengte, for det er så viktig at ting kommer i rette tid!

«Så hvis du lurar på hvilken vei Gud vil du skal gå, så utfordrer jeg deg nå til å be Ham legge sine planer ned i deg. Du vil ikke bli skuffet! Han vil ikke tvinge deg til å gjøre noe du hater. Du vil jenne glede og lyst til å gjøre det Han vil, hvis du ønsker å leve fullt for Ham. Og det er det vi er skapt til, så hva kan være bedre? Gud velsigne deg!»

Dag Arne Saltnes - motorsyklist, musiker & forkynner

Dag Arne er én av grunnleggerne av Holy Riders MC og har en lidenskap for både motorsykler og sjeldne biler. En humorfylt og glad kristen forkynner med glimt i øyet, er hans kjennemerke. Han er en av de få her i Norge som trakterer spillestilen til verdensgitaristen, Chet Atkins, og har truffet og spilt med ham. Er oppvokst med Aage Samuelsen og bruker mye hans repertoar ved konserter/møter. Dag Arne er mye rundt i landet og spiller, enten som trubadur eller med jazzorkesteret "Rue Bourbon jazzensemble" fra Haugesund som han er med i. Han når alle generasjoner!

Hvorfor er Ruts bok med i Bibelen?

Det har levd mange kvinner, vakre intelligente og dyktige. Men bare to har fått egne bøker nevnt etter seg i Bibelen. At Ester fikk, kan man forstå. Hun var jødinne, ualminnelig vakker og attpåtil dronning. Hennes innsats reddet jøder fra et Holocaust i oldtiden. Ingen tvil om at hun forsvare egen bok i Bibelen. Men hva med Rut?

Rut var en fattig og ubetydelig enke. Til og med hedning fra det foraktede folket Moab. Hvorfor skulle hun få ei bok i Bibelen oppkalt etter seg? Hva kan ha vært Guds formål med å sette søkelyset på denne damen som hadde mistet alt?

Jeg tror svaret ligger i hva hun sier til sin svigermor, da hun oppfordrer henne til å vende hjem til sitt eget folk og ikke følge med henne til Betlehem. Rut svarte sin svigermor med disse ord: «*Prøv ikke å overtale meg til å forlate deg og vende tilbake! For dit du går, vil jeg gå, og hvor du blir, der vil jeg bli. Ditt folk er mitt folk, og din Gud er min Gud.*» (Rut 1,16)

Gud er en engasjert lytter. Han merker seg hva vi sier og noterer ned samtaler mellom de Gudfryktige i en minnebok. «*Da talte de med hverandre, de som frykter Herren. Og Herren lyttet og hørte det. For hans åsyn ble det skrevet en minnebok for dem som frykter Herren og høyakter hans navn.*» (Mal 3,16)

Gud ble begeistret. Den innstillingen Rut hadde var uttrykk for hennes tro, og denne hengivende tro begeistret Gud. Denne flotte fortellingen utvikler seg til en skikkelig lovestory, der Rut blir gift med Boas. De får en sønn som blir bestefar til David, Israels heltekonge. Dermed kommer Rut også med inn i Jesu slektstavle.

Gud engasjerer seg i våre liv

Med denne flotte fortellingen tror jeg Gud vil fortelle oss at Han engasjerer seg i våre liv uansett hva det måtte være. Han vil oss alt godt og ønsker oss et kvalitetsliv, noe Rut fikk. Gud hører og leser vårt liv og vil engasjere seg i våre liv.

Jeg tror Gud vil med denne fortellingen vise oss hvordan vi kan velsigne hverandre uansett omstendighet. Når vi velsigner andre vil Gud la samme velsignelse i overflod tilkomme oss.

Vær velsignet alle Holy Riders-folk og alle dere andre!!!

Jeg vil gjerne dele noe av mitt hjerte med dere nye venner i Holy Riders. Jeg har vært en del av fellesskapet i MC-miljøet siden tidlig på 90-tallet. Jeg tilhørte den ufrelste siden av livet. Da Herren dro meg bort for å vise meg at Han virkelig finnes, forlot jeg MC-miljøet noen år. Jeg er overbevist om at dette var en åndelig handling fra Jesus for å utruste meg i troen på Ham og forberede meg for det som ligger foran.

P Av Arne Ramsland

Det å kunne få møte dere og bli tatt opp som MC-misjonær på Pilegrimstreffet i 2012, var for meg en ubeskrivelig nåde som bare Jesus kan gi! Han har virkelig gjort alle ting nye. Takk for at dere ville ta imot meg i Holy Riders!

At vi har en spennende tid foran oss, tror jeg Herren vil underskrive med dette profetiske bildet Han har gitt meg. Ta det imot!

Løvetannfrøet

*Herren lar sin hånd gli over jorden,
Han stikker den ned i blomsterenga
når løvetannen står hvit.
Han løfter opp en knopp som slites løs i
toppen av stilken. Varsomt løfter Han den
opp og blåser åndens pust på den.
Frøene blåses av sted.
Noen flyr kort, mens noen flyr langt.
Der de lander slår de rot.
De spirer og sprer seg.
Når de igjen står hvite spres frøene på nytt.
Og Jesus vil skape noe nytt.*

Knoppen er et bilde på Holy Riders, og når knoppen er moden, vet Herren. Gud holder oss i sin hand, frøet er deg. Hvor du lander, bestemmer Herren og fra der skal ditt liv i Jesus, spre seg. Av ditt frø skal det spire og gi nye frø. Løvetannen spirer i allslags jord, dårlig eller god. De frø som faller i vann (tunge tider) synker ikke fordi fallskjermen som frakter de i luft, også gjør at frøet flyter. Der det kommer i land, gror det.

Løvetannen er umulig å utrydde! Har frøet satt seg i bakken, kan man asfaltere over det og fremdeles vil det vokse gjennom! Det bryter seg gjennom til lyset. Det eneste som hindrer løvetannen å vokse videre er at den ikke får lys. Løvetann er ikke ugress, den er faktisk en medisinsplante. Du er medisin der du ER.

Jeg tror at Gud allerede har løftet knoppen fra stilken og at Han nå blåser. Han løftet opp den knoppen der DU er ett av frøene. Er det ikke herlig å være utvalgt av Gud! Frøene er nå igjen hvite og Herren vil spre oss utover i noe nytt. La Den Hellige Ånd være dine øyne og ører i tjenesten.

En bekreftelse på viktigheten av det arbeidet vi i Holy Riders er utvalgt til, fikk jeg oppleve på sesongens første MC-treff i april og på det siste i slutten av august.

Evjetreffet 2013

Dette treffet arrangeres av Road Runners

MC. Etter en laaang vinter var det endelig godt å få den forlenget enda en helg med kulde, snø og skikkelig surt vær :) Herren hadde nok på forhånd valgt ut oss som var på treffet til å trosse

sånn. Det var ikke mye som kunne minne om bildet på løvetannfrøet her, nei! Utpå dagen krøp temperaturen opp til pluss 6 grader, og livet var igjen herlig.

Gode brødre og søstre på veien for JESUS

Arne Ramsland og Halvor Tresnes på Evjetreffet siste helgen i april 2013.

alt for å være der. Mi brydde oss ikke! Samtlige av oss hadde nok reist alene opp om det så var. Så gira var vi!

Halvor Tresnes og jeg kjørte opp på torsdagskvelden for å sette opp lavoen. Omkring 35 personer var på plass allerede. Da lavo og HR-vimpel var oppe, kom det bort en kar fra en annen MC-klubb.

Han ville for en gangs skyld spandere kaffe på oss i Holy Riders. Det første han sier er at han er glad i oss og det arbeidet vi står for! Vi fikk en god samtale med han, og inviterte han på pizzakvelden i Søgne. Der skulle han komme, for han hadde vært der i fjor...

For å sitere han: - *Du skal være temmelig gal eller ha total mangel på empati om du ikke lar det vitnesbyrdet og den sangen som ble presentert der, treffe deg i hjertet. Det ble plantet frø..., sa han!* Du kan si at det var to elektriske Holy-medlemmer som fikk store forventninger til resten av denne helgen.

Paul Bendiksen var allerede på plass da vi ankom treffet fredag. Nå var sesongen i gang dere! Herlig! Etter at vi hadde fortært en boks lapskaus hver, var vi klar for oppdraget. Det ble mye klemming og håndtrykk og folk var virkelig glade for å se oss. Vi hadde alle flere gode samtaler denne første kvelden og natten.

Snø og 7 minus på morgenen

Etter å ha sovet 15 minutter om gangen, og rimet i barten var tint, stakk jeg hodet ut av teltåpningen. Det var snø og 7 minusgrader! Boxer fungerer også utmerket til orevarmer.

Noen som utkom treffet hadde kjørt i kolonnekjøring over Haukeli! MC-folk er bare

Det kommer flere...

Det skulle bli en spesiell lørdag kveld for oss alle, og jeg vil dele noe med dere her: Da jeg kom inn i serveringsteltet, var det en ledig plass ved det ene langbordet (som jeg tror Herren hadde gjort klar for meg). Med en gang jeg satte meg ned iblant noen jeg aldri har sett før, bøyde han ene seg over til meg og sa: - *Ååå, er du fra Holy? Dere er fantastiske! Kan du hjelpe meg? Jeg sliter, jeg gir opp.. Kan jeg få det du har? Jeg må ut av dette livet. Vil du hjelpe meg?*

Selv jeg, en stodig kar fra Øvrebo ble satt ut. Han beskrev livet sitt som om det var mitt liv han snakket om. Jesus hadde jo satt meg fri og nå ville Han bruke meg til å sette en annen fri. Tenk at Jesus kan bruke oss til et sånt oppdrag! Han bruker oss uansett bakgrunn.

Selvfolgelig ville jeg hjelpe denne karen. Det ble en velsignet god samtale med tårer og hele pakka! Nå er han overlatt til Jesus. Jesus virker i alle og da kan vi gå med frimodighet!

Årets «siste» treff, Troll Rally, endte på samme måte som årets første. To herlige brødre fra avd. Telemark og jeg fikk lov til å lede en kar til Jesus. Han var på søken etter meningen med livet og det endte med at han ba frelsesbønnen og tok i mot Jesus i sitt liv! Halleluja! Forbered dere på at det kommer flere... Gud velsigne dere, gode brødre og søstre på veien for Jesus!

Holy Riders i vinden på Norgestreffet 2013

Oppdraget er ikke fullført

Det var solskinn fra vi kom til vi reiste. Den kraftige vinden som de er vandt med på Lista, var nok ikke alle helt forberedt på. «Kan noen skru av den store vifta?» sa en av de 2450 treffdeltakerne. Stemningen var god. Arrangørklubbene, Harley Riders MC, Lyngdal MC og Cowboys MC hadde stelt i stand et flott Norgestreff!

P Tekst/foto: Anne Skaia

Ordføreren i Farsund foretok den offisielle åpningen av treffet torsdag 6. juni, og hver kveld var det forskjellige band som spilte inne i hangaren på den nedlagte flyplassen som nå heter Lista Fly- og Næringspark. Dette var et stort område med god plass til mange telt.

Holy Riders var på plass med kaffeteltet. Her var det stor pågang, masse kaffedriking og gode samtaler. Du skulle hatt gullmedalje, Odd Kjær, for de utallige literne med kaffe som du traktet i løpet av denne helgen!

Før vi dro til treffet hadde jeg blitt minnet om et bibelvers fra Amos 8,11: «Se, dager skal komme, lyder ordet fra Herren Gud, da jeg sender hunger i landet, ikke hunger etter brød eller tørst etter vann, men etter å høre Herrens ord.»

Fredag kveld skulle vi ha oss en god middag i serveringsteltet. Mens jeg står der blant hundrevis av MC-folk med tallerkenen i hånda og venter på at Alfred skal få betalt, kommer det bort en mann bakfra. Han prikker meg på skulderen og sier: «Unnskyld, men kan jeg få snakke med deg om Jesus?» Jeg ble litt over-

rasket og lurte litt på om han virkelig mente det han sa. Han presenterte seg og fortalte kort fra livet sitt, at han var lei av å leve et dobbeltliv og synes det var vanskelig å lese i Bibelen. Jeg spurte om han noen gang hadde mottatt en Bikerbibel. Han sa nei. Jeg tok fram den eneste jeg hadde i skinnjakka og viste hvor det stod: Hvordan finne frem i Bibelen? og en veiledning. Han strålte av taknemlighet da han tok imot denne. Han sa han ville ta en tur bortom kaffeteltet senere på kvelden...

Utescene og lydanlegg til vår disposisjon søndag morgen

Under forberedelsene av treffet henvendte arrangørene seg til HR MC via Frelsesarméen i Farsund og sa at de nærmest forventet at vi skulle ha noe på scenen søndag formiddagen. Det ble bestemt at det skulle vi sørge for. Utescene og lydanlegg stod til vår disposisjon.

Kristenrockbandet, Sarepta fra Karmøy, som da var booket til Pilegrimstreffet i Kvinesdal tre uker etter, ble kontaktet. De sa ja til å komme. Det var første gang de skulle ha konsert søndag morgen kl 10.00 på et MC-treff! Han som opprinnelig skulle ha appell måtte melde avbud kort tid før treffet, men dette ordnet seg på en fin måte. Konsert ble det - dog med litt

lydproblem i starten - men budskapet nådde ut gjennom radikale tekster. Og mens bandet tok en kort pause ble den gripende bibelhistorien om den bortkomne sønnen forkynt fra scenen, (fra Lukas 15).

Takk til arrangørene av Norgestreffet for at vi fikk bidra på treffet med det som vi har tro på! Og takk til dere som deltok i kaffetelttjenesten - vit at ditt arbeid i Herren ikke er forgjeves! Gud velsigne dere alle! HR MC ble forøvrig premiert for største representerte klubb med 41 treffdeltakere på årets Norgestreff!

En åpen dør foran oss

Noen dager etter treffet snakket jeg med ei god MC-venninne på telefonen. Hun fortalte hun hadde hatt en drøm: Hun var på MC-treff og så ei stor mark. Over høytaleranlegget lød det fra arrangørene: - Her er det mange fra Holy Riders så ta kontakt med dem dersom dere trenger noen å snakke med eller vil ha forbønn! Hun ble sittende i samtale med MC-folk og ba for dem. Noen kom, og noen vandret bort. Hosten er moden - arbeiderne få!

Denne drømmen ble en oppvekker for henne om at vi har en åpen dør foran oss der mange venter på å bli betjent. Oppdraget er ikke fullført!

Minneord om Siri O. Fuhr

f. 29.09.1961 – d. 14.10.2013

Norgestreffet, juni 2013.

«Selv om jeg går i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for noe vondt. For DU er med meg...»

(Fra Salme 23)

Jorden er blitt fattigere og himmelen er blitt rikere. Siri Obrestad Fuhr, fra avd. Sydvest, måtte til slutt gi opp en kamp hun har kjempet tappert, og reiste hjem til Herren den 14. okt. Vi kjenner oss fattige og sorgtunge over å måtte ta avskjed, og samtidig utrolig rike fordi vi fikk være venner med denne fantastiske damen. Hun utviste en ukuelig optimisme til det siste, noe som kom til uttrykk ved at hun stadig sa: «Dere må ikke bekymre dere. Vær ikke bekymret for meg. Jeg bekymrer meg ikke, det tar Kjetil seg av, osv.»

Med Siri's bortgang er et av de sterkeste lysene i klubben sluknet. Dette lyset bar hun som en refleksjon av den Jesus hun hadde gitt sitt liv til, og vi er ikke få som har fått møte Guds nåde gjennom henne. Et blendende smil, en overveldende gjestfrihet og inkluderende holdning til alle slags mennesker, har satt uslettelige spor i hver enkelt av oss og andre langt utover klubbens grenser som har hatt gleden av å kjenne henne.

Vi vil slå ring rundt Kjetil, hans familie og den avdelingen som har mistet en kjær venn. Hele klubben smertes over dette, men den smerten skal avløses av jubelrop den dagen vi møtes igjen.

Vi lyser fred over Siri's fantastiske minne,
og vi vil stå sammen med Kjetil, barna og resten av familien i sorgen.

På gjensyn, Siri!

På vegne av Holy Riders MC, Rune Enstad

Kaffeteltet - et kjent og kjært samlingssted for mange...

